

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAREC - APRIL 2012

Misli Thoughts

LETO - YEAR 61
ŠTEVILKA - NUMBER 2

<http://www.glasslovenije.com.au>

Tvoj je - vstajenja dan!

POSTNI ČAS, ki ga vsako leto pričenjamo na pepelnično sredo s strogim postom in spokornim obredom pepeljenja: »Pomni človek, da si prah in da se v prah povrneš!«, nas mora usmerjati v odrešenijsko držo spreobrnjenja in vere v evangeljsko sporočilo, ki se iz vseh postaj Kristusovega in našega križevega pota steka v zarjo velikonočnega jutra in tako prinaša smisel vsaki preizkušnji in naporu.

Vsi naši pogrebni sprevodi, ki jih je vedno več, kot to vsi dobro vemo, **nam morajo v resnici približevati domačnost nebes**, kot nam je v nekem pogovoru na dolgi poti vožnje v decembru 2011 pripovedoval naš provincialni minister pater Stane Zore, in da nam postaja ta svet prav za prav vse bolj tuj. Soočeni smo z dejstvi, da vse več naših sorodnikov, prijateljev, vaščanov, rojakov doživlja slovo s tega sveta in da smo temu vse pogosteje tudi priče mi sami. Nad deset slovesov sem imel že v tem letu in vsak ima svoje sporočilo za nas, ki še ostajamo. V februarju se je poslovila od naše skupnosti v Kew tudi, po človeško govorjeno, še premlada pevovodinja našega pevskega zbora, 59-letna Metka McKean roj. Škofic. Te vrstice pišem v Sloveniji teden dni po smrti svojega očeta Alojza Božiča (umrl je 8. marca 2012 v Novem mestu). Tako sem tudi sam zelo osebno vključen v to razmišljanje sporočila Slomškove pesmi, ki jo skoraj redno pojemo ob začetku pogrebne svete maše: »V nebesih sem doma, to oznanjujeta mi zemlja in nebo in vsaka stvar lepo«. **Res smo tujci in popotniki, romarji na poti življenja, pravi izseljenci na poti v Očetovo hišo, naš pravi dom.**

Po štiridesetih dnevih posta bo zopet zadonela ALELUJA VELIKONOČNE PESMI in veselo pritrkovanje zvonov v slovenskih zvonikih, ki po velikem tednu in obhajanju zmagoslavne velikonočne daritve tudi našim skupnostim in družinam prinaša velikonočni žegen ne le v pirhih, hrenu, mesu in potici, pač pa v ponovno oživiljenem osebem srečanju z Vstalim Gospodom, ki namenja pozdrav vsakemu izmed nas:

“Mir s teboj!” Pozdravu Vstalega se pridružujem tudi s svojim velikonočnim voščilom vsem vam, dragi rojaki in bralci Misli, skupaj z Vašimi duhovniki p. Valerijanom,

p. Janezom, p. Darkom, p. Krizostomom, laiško misijonarko Marijo Anžič ter vsemi našimi sodelavci, poslovljenimi misijonarji ter patri in sestrami, ki so nekdaj delovali med nami.

Naslov teh uvodnih misli sem si sposodil pri goriškem Slavčku, duhovniku in pesniku Simonu Gregorčiču. Naj jih z njegovimi besedami še sklenem: »**Pepelni dan ni dan več tvoj, tvoj je – vstajenja dan!**«

Veselo veliko noč! Bog živi. Aleluja, aleluja, aleluja!

p. Ciril

Dragi rojaki – POZDRAVLJENI!

Sem frančiškan, p. Krizostom Komar, doma iz zgornje Savinjske doline, na pol poti med Celjem in Logarsko dolino, iz župnije Rečica ob Savinji. Novo mašo sem pel v sosednji župniji Nazarje. Rojen sem leta 1969 v Celju, v delavsko – kmečki družini in imam še tri leta mlajšo sestro. Najini imeni sta „pravljlični“, saj so nama dali ime Janko in Metka. Ker sem rojen v januarju in je tega meseca godoval sv. Janez Zlatousti, so mi po tem svetniku dali ime Janez. Krizostom pa pomeni po grško Zlatousti, zato sem si ob preobleki v frančiškanski habit in ob prvih redovnih obljubah dal ime br. Krizostom. Od takrat naprej je moj krstni in redovni zavetnik isti svetnik, carigrajski patriarh, ki je umrl leta 407, sv. Janez Krizostom. Duhovnik sem 14. leto in sem deloval v Mariboru, Novem mestu, v Novi Gorici na Kostanjevici in sedaj sem od lanskega leta na Brezjah. Tja sem prišel po odločitvi vodstva frančiškanske province glede na mojo prošnjo, da si v tem letu nabere novih duhovnih in telesnih moči. V prošnjo sem napisal, da želim v tem letu, ki ga imenujemo „sobotno leto“, bivati nekaj časa v Jeruzalemu in v Avstraliji pri p. Cirilu. Prvi del leta je za mano, zato ga bom na kratko opisal in v tem zapisu prikazal nekaj, kar mi ostaja od dvomesečnega življenja v Jezusovi deželi, ki jo imenujemo Sveta. Naj vam zapis pomaga pri doživljanju velikonočnih praznikov.

Mesto Svete družine:

Marije, Jožefa in Jezusa – NAZARET

Največ dni dvomesečnega bivanja v Sveti deželi sem prebil v Jeruzalemu, 11 dni pa tudi v Nazaretu, kamor je bil nadangel Gabrijel poslan k nazareški deklici Mirjam, ki jo je Bog izbral za mater našega odrešenika Jezusa. Ob premišljevanju in molitvi na tem svetem kraju je nastal naslednji zapis, ki sem mu dal naslov – **Sredi med vami.**

Čutiti bližino nekoga je zelo lepo in spodbudno, še posebej, če moreš kot vernik čutiti bližino Boga, na katerega se obračaš. Vsak četrtek za eno uro, od 20.30 do 21.30, je v baziliki Gospodovega oznanjenja v Nazaretu molitev pred Najsvetejšim za vse ljudi dobre volje iz Nazareta, ki verujejo v živega Boga, delujočega po zakramentu presvete evharistije, katero kristjani pred izpostavljenim Najsvetejšim premišljujemo. Tako sem bi navzoč pri dveh takih molitvah, druga je bila na dan slovesnega praznika Brezmadežne. Vseh molivcev nas je bilo okrog 200, lepo razporejenih okrog oltarja pred votlino Gospodovega oznanjenja. Skupina mladih, ki prihajajo pretežno iz Brazilije in imajo ime ŠALOM, so lepo vodili pesmi, med molitvijo so štirikrat bili tudi razni odlomki v štirih različnih jezikih: italijanščini, arabščini, angleščini in španščini. Med izbranimi teksti je bil prebran tudi evangelij prazničnega dne, ki govori o oznanjenju Devici Mariji in ob koncu so bile še prošnje za

vse potrebe. Molitev je bila sklenjena z blagoslov z Najsvetejšim. Pater, oziroma duhovnik, ki vodi molitev, potem ponese monštranco z Jezusom še okrog ljudi in jih na vsake toliko blagoslavlja; lepo in zelo globoko. Zbrati se pred Njim in čutiti, da je On sredi med nami. O tem sem premišljeval. Z nami pa je bila na poseben način navzoča Devica Marija, ki je iz vzvišenega prestola zrla na nas, z nami molila in se veselila. Pričakoval bi ob vsem lepem, da bi zapeli tudi kakšno veselo slavično pesem, vendar so tudi umirjene blagodejno delovale na človekovo srce, ki je polno skrbi in težav prišlo pred živega Boga, da On odvzame vse hudo in nam podari svoj mir. Potrebne so nam take in podobne molitve v današnjem tako hitrem in spreminjajočem se času, polnem raznih dogodkov, ki nas čestokrat vznemirjajo in begajo. Njegova bližina in navzočnost sredi med nami nas tako umiri. Jezus, v presvetem zakramentu, ostani vedno med nami!

Hvala Ti, Marija, ker si spregovorila svoj DA in tako omogočila učlovečenje Boga Jezusa. Brez nazareškega dogodka – Oznanjenja Gospodovega Devici Mariji, ne bi bilo Betlehema in tudi ne Jeruzalema s trpljenjem, smrtjo in vstajenjem.

In Marija je rodila Jezusa in ga povila v plenice – BETLEHEM

Vrnitev v Slovenijo je bila predvidena dober teden pred božičem. Ker pa je bližina kraja Jezusovega rojstva Betlehema 10 kilometrov od Jeruzalema, in ker so me sobratje nagovarjali, naj ostanem ob praznovanju svete božične noči v teh svetih krajih, saj je to edinstvena življenjska priložnost, sem po dogovoru s skupnostjo na Brezjah svoje bivanje podaljšal na dneve po božiču. Tako sem doživel in praznoval sveto noč v Betlehemu. Kako je to potekalo, pa boste mogli prebrati v naslednjem zapisu.

S skupino frančiškanov, sestrami in nekaj laiki smo se iz Jeruzalema, kjer sem bival najdlje, na 10 km dolgo pot podali z avtobusom že ob 12. uri. Nekje ob pol dveh popoldan je bil najavljen slovesen prihod latinskega patriarha nadškofa Fuada Twala, ki je z nekoliko zamude res prišel. Čakali smo ga na velikem Trgu miru pred baziliko Jezusovega rojstva, tam kjer je maševal tudi papež Benedikt XVI. ob zadnjem obisku Svete dežele leta 2009. Ob več kot enournem čakanju smo opazovali pisan mimohod najrazličnejših skupin skavtov iz vse Palestine oziroma Izraela; v ritmu bobnov, dud in drugih glasbil so v različnih barvah skavtskih oblačil prihajali in z bučnim igranjem nakazovali resnično nekaj

velikega. Človek je ob poslušanju in gledanju teh mladih ljudi in otrok začutil v sebi vznemirjenje in tudi solza je pritekla. Sijalo je sonce, vendar je pihal kar močan hladen veter, ki je najavljal spremembe vremena. Patriarh nadškof Fiad Twal je le prišel v spremstvu policije, ki je bila v mestu Betlehem na vseh križiščih; slovesno smo ga sprejeli in v procesiji spremili skozi vhod bazilike Jezusovega rojstva v cerkev sv. Katarine, kjer je bil kratek pozdrav s strani frančiškanov in tudi patriarha in na koncu nam je podelil blagoslov. Po krajši pavzi je sledila slovesna procesija k votlini Jezusovega rojstva, med katero smo prepevali lepe pesmi; ustavili smo se še ob drugih oltarjih; to procesijo na čast Jezusovemu rojstvu obhajajo frančiškani vsak dan v nekoliko krajši obliki. Večerno praznovanje smo pričeli s slovesno večerjo v veliki jedilnici frančiškanske romarske hiše Casa nova, pri kateri je bil prisoten tudi palestinski predsednik Abas in nekaj njegovih ministrov ter drugi častni gostje. Po večerji smo se počasi pripravili na svetonočno pričakovanje Jezusovega rojstva. Nekje ob pol enajstih se je pričelo praznovanje s pozdravom številnih romarjev v

različnih jezikih in nato je bila krajša meditacija ob svetopisemskih odlomkih in pesmih. Ob 23.15 smo pričeli slovesno svetonočno liturgijo; najprej je bilo peto bogoslužno branje iz brevirja in nato je pevec ravno ob polnoči prebral rimski martirologij, ki opiše čas, kraj in vladarje v času Jezusovega rojstva. Ta trenutek je bil nadvse slovesen in ganljiv; sledila je slovesna sveta maša, pri kateri so z jeruzal-emskim latinskim patriarhom nadškofom Fuadom Twalom somaševali 3 katoliški škofje, predstavnik koptske Cerkve in armenske katoliške Cerkve, ki sta v edinosti s katoliško Cerkvijo ter okrog 150 frančiškanskih duhovnikov in drugih duhovnikov iz vsega sveta; seveda je bila polna cerkev sv. Katarine, v katero so domači verniki in romarji iz vsega sveta vstopili ob posebnih varnostnih ukrepih; pridobiti so si morali priložnostne brezplačne vstopnice. Cerkev je bila dobro zastražena z vojaki in policisti, predvsem zaradi varnosti in tudi, ker je bil do konca pridige navzoč palestinski predsednik. Škof Fuad je precej govoril v prid novi palestinski državi, ki pa vemo, na kako trhljih temeljih stoji. Stanje Palestine, kakor tudi kristjanov v državi Izrael, je zelo negotovo. Zato je molitev in prošnja k Svetemu Duhu za mir in edinost še kako na mestu. Maša je trajala uro in pol in po maši je sledila še slovesna procesija v votlino Jezusovega rojstva, kjer smo prepevali psalme in na koncu slovesno zapel Tebe Boga hvalimo. Vse skupaj se je zaključilo po 2. uri zjutraj. Že proti prazničnemu svetemu večeru, še posebej pa ponoči, je Jeruzalem, pa tudi Betlehem zajelo deževje z mrzlim vetrom. Sicer je dež za te kraje pravi blagoslov, ki ga, tako verujemo in upamo, prinaša novorojeni Kralj, Jezus Kristus.

Sveto mesto – JERUZALEM

Mesto Jeruzalem ima dolgo zgodovino, ki je bogata, pa tudi zelo krvava, polna trpljenja in preizkušenj.

Vendar lahko razumemo mesto Jeruzalem tudi kot mesto našega odrešenja, saj se je prav v tem mestu odvijala največja drama Jezusovega trpljenja, smrti in vstajenja. V tem mestu sem preživel najdlje, zato naj spodnja zapisa izrazita nekaj mojih opažanj in občutij.

Teden življenja z brati frančiškani

v samostanu ob Božjem grobu v Jeruzalemu

Malo daljši naslov za zapis, ki sledi, mi bo pomagal izraziti to, kar sem doživel in občutil. Ko sem prišel v Sveto deželo, je bila ena od želja, preživeti nekaj dni v samostanu, ki je starodaven in stoji malo stran od Božjega groba. Bilo mi je tudi močno svetovano in priporočeno, naj si privoščim ta »*užitek*« ali življenjsko izkušnjo, doživeti molitev s sobrati frančiškani ob Božjem grobu in sploh izkusiti daljšo molitev v baziliki Božjega groba. S prijaznim gvardijanom, po rodu z Irske, p. Fergusom, sem se domenil, da bom pri njih od ponedeljka popoldne do nedelje. Tako sva se domenila in tako je tudi bilo.

Teden dni sem doživljal vsakdanji utrip bratov frančiškanov, ki imajo zelo pomembno poslanstvo v tem samostanu; to je, da molijo, darujejo svete maše in so na voljo številnim ljudem, ki prihajajo vsak dan v to znamenito križarsko cerkev. Prvotno, Kostantinovo, so podrli Perzijci, v 11. stoletju pa so jo križarji lepo obnovili in v bistvu ostaja nespremenjena do današnjih dni. Danes v tej baziliki skrbi za bogoslužja in molitve 5 krščanskih Cerkev: latinska – frančiškani, grško - pravoslavna, armenska pravoslavna, koptska in sirska Cerkev. Vsak dan so pri odpiranju in zapiranju prisotni trije predstavniki največjih Cerkev: latinske, grške in armenske; ključ bazilike pa je že od začetka »statusa quo« v lasti muslimanske družine, da bi s tem preprečili žal prenekatero spore med kristjani. No, ena od znamenitosti ali boljše značilnosti

je prav to odpiranje in zapiranje vrat, katero moraš videti, če si že član skupnosti frančiškanov za en teden. Druga posebnost življenja skupnosti pri Božjem grobu pa je nočna molitev, ki se prične 23.45 in konča okrog 00.30: moli se bogoslužno branje in hvalnice. Po večerji, ki je ob 18.15 in krajšem druženju, ki sledi, se bratje počasi umaknejo v svoje sobe in uležijo k prvemu počitku do 23.30, nato je molitev in spet sledi počitek; Eden od mežnarjev ali zakristanov - so kar trije - mora vstati že ob 3.30, ker se ob 4. uri že odpre bazilika in ob

4.30 je že prva sveta maša. Potem se maše vrstijo na pol ure v Božjem grobu in na Kalvariji. Nekaj maš imajo domači patri, druge pa tisti, ki se preko krščanskega informativnega centra prijavijo. Tako sem tudi sam imel 3 svete maše v tem tednu: dve v Božjem grobu in eno na Kalvariji. Pri dveh sem imel prisotne tudi vernike, ki so odgovarjali v slovenskem jeziku. Maševati na kraju, kjer je Jezus trpel in umrl ter bil položen v grob in je od tam tretji dan vstal, je resnično nekaj posebnega in doživetega, še posebej, ker se ta maša odvija v globoki tišini in zbranosti. Resnično človek ob tem začuti najsvetejšo Kristusovo daritev, ki ponavzočuje vse njegovo odrešenjsko življenje preko trpljenja, smrti in vstajenja. Na vseh oltarji sveta se dogaja ta ista daritev, vendar pa v Božjem grobu in na Kalvariji dobi maša kot daritev svojski pomen in težo. Nočna molitev in zgodnje svete maše na svetih krajih dajejo poseben pečat življenju bratov frančiškanov pri Božjem grobu. Vsako jutro med tednom ob 6.30, ob nedeljah pa ob 5.30 je v Božjem grobu slovesna peta sveta maša v latinskem jeziku. Vse se poje, tudi Božja beseda in posvetilne besede. Celotna skupnost bratov je prisotna pri tej sveti maši, pridejo pa velikokrat tudi bogoslovci iz samostana Presvetega Odrešenika in eden, ki vodi petje. Tisti, ki vodi molitve preko celega tedna, je glavni maševalec, ob sebi pa ima tudi subdiakona, ki ministrira in poje berilo. Maša se prične pred kapelo Božjega groba in nadaljuje v njej. Naslednja značilnost življenja frančiškanov ob baziliki pa so številni romarji, ki vsak dan prihajajo z vsega sveta na osrednje krščanske kraje, kjer je Jezus Kristus trpel, umrl in vstal. Nekaj od številnih skupin ima tudi sveto mašo, redki v zgodnjih urah na Kalvariji, drugi pa v starodavni križarski kapeli ali v kapeli z Najsvetejšim, če pa je skupin več, lahko mašujejo še pred oltarjem, ki spominja na prikazanje Vstalega Mariji Magdaleni. V tem času bivanja v Jeruzalemu sem videl, da so po popoldanski molitvi in procesiji ob 17. uri bile 3 svete maše ob isti uri pri v vseh prej omenjenih oltarjih in kapelah. Vsak dan je frančiškan dežuren za sveto spoved ali kakšen pogovor. Popoldan ob 16. uri pa frančiškani v samostanu pri Božjem grobu vodijo spominsko procesijo v čast Kristusovemu trpljenju, ki močno spominja na križev pot. Te postaje so: pri stebru bičanja, pri ječi, pri oltarju žrebanja za Jezusovo suktnjo, v kapeli, kjer je sv. Helena, mati cesarja Konstantina, našla sv. Križ, potem v kapeli sv. Helene, pri oltarju, ki spominja na steber kronanja in zasramovanja, nato so tri postaje, ki so na Kalvariji: Jezusa pribijejo na križ, Jezus na križu umre, Je-

zusa položijo mrtvega Mariji v naročje; nadaljuje se pri kamnu maziljenja Jezusovega mrtvega telesa, s postajo pri Božjem grobu, potem pri oltarju prikazanja Vstalega Mariji Magdaleni in zadnja postaja je prikazanje Vstalega Devici Mariji. Procesija se začne s pozdravom Najsvetejšega in zaključi z blagoslovom z Najsvetejšim. Ta procesija je ena izmed posebnosti vsakodnevnega dogajanja v baziliki; skoraj vsak dan so prisotni pri procesiji tudi frančiškani iz drugih samostanov in mnogi verniki, ki se želijo tega udeležiti, vsak pa ima pri molitvi tudi prižgano svečko in molitvenik, ki je originalno v latinskem jeziku, poleg pa je še prevod v angleškem, italijanskem in španskem jeziku.

Molitve v bratstvu poteka v latinskem jeziku, tudi sam sem imel latinski brevir in ob njem odprtega še domačega v slovenskem jeziku, uradno sporazumevanje pa je v italijanskem jeziku.

Največ časa v molitvi sem preživel na Kalvariji, zato so iz srca privrele besede prošnje in zahvale pod naslovom **Na Kalvariji sveti**.

Na tisoče ljudi gre skozi mesto Jezusovega trpljenja in smrti: na tisoče s fotoaparati in drugimi digitalnimi napravami, v procesiji, prežvekujoč, skratka daleč od razmišljanja, kje se človek nahaja. Redki so, ki ponižno in pobožno pokleknejo, še redkejši, ki na tej gori, ki je nekje 6 metrov višje od Božjega groba, dalj časa molijo. Ker mi je bilo dano nekaj dni preživeti v starodavnem samostanu ob Božjem grobu in ker sem bil tudi k temu močno spodbujen, sem se odločil, da dlje časa molim tudi jaz. Šel sem po končanem dnevnem dogajanju v skupnosti nekje okrog 20. ure na »goro Kalvarijo« z odločenostjo, da tam molim in berem Sveto pismo; izbral sem si najkrajši evangelij, ki je po nastanku najstarejši in ga letos prebiramo v liturgičnem letu B. To je evangelijski zapis po Marku. S hrepenenjem v srcu sem se približal mestu Kristusove smrti, pokleknil, povonjal in poljubil mesto, kjer je bil križ. Globoka

tišina, čisto v nasprotju z dnevnim nemirom, je preplavljala Kalvarijo. Tiho sem molil in se nato usedel na stol poleg ter zrl v Kristusa na križu ter Marijo in Janeza, dva, ki sta vztrajala v Jezusovem trpljenju do konca. Zahvaljeval sem se in zahvaljeval, v srcu sem čutil globok mir in srečo, da smem moliti na tako svetem kraju. Tišino je vsake toliko časa zmotil človeški govor iz spodnjih prostorov bazilike, kjer so se zadrževali pravoslavni bratje, tudi se je slišal glas radia ali televizije. Malo so me te stvari motile, vendar sem nadaljeval z molitvijo. Zmolil sem žalostni del rožnega venca in nato začel z branjem prvih poglavij Markovega evangelija: nastop Janeza Krstnika, krst Jezusa Kristusa, puščava, javni nastop, prvi učenci in delovanje okrog Genezareškega jezera. Lepo je bilo brati, ko sem na mnogih krajih tudi jaz bil v minulih tednih. Z zanimanjem sem bral in razmišljal o vožnji po jezeru, o učenju Jezusa iz čolna, o številnih čudežih, pomnožitvi kruha. Po branju prvih poglavij sem nadaljeval z molitvijo svetlega dela rožnega venca; vedno bolj sem bil potopljen v molitev z željo, da ostanem. Tri ure in pol, ki sem se jih zadal, da molim, so se mi na začetku zdele dolge, potem pa je prva minila zelo hitro in tako naprej. Molitvi in premišljevanju o odrešenjskih dogodkih, ki so povezani z Jezusom (krst, prvi čudež v Kani, oznanjevanje Božjega kraljestva, razodetje na gori Tabor in postavitve presvete evharistije), sem nato dodal branje naslednjih poglavij Markovega evangelija, ko Jezus deluje zunaj Galileje, kako so mnogi Jezusa zavračali, niso sprejemali njegovih čudežnih del na sobotni dan, Jezusove napovedi trpljenja in o tem, kako so Jezusovi učenci že računali, kaj bodo dobili za nagrado za zvesto hojo za Jezusom. Ponovno sem prenehal brati in nadaljeval z molitvijo veselega dela rožnega venca in nato sem prebral še zadnja poglavja evangelija: delovanje v Jeruzalemu, obsodba, trpljenje, smrt, vstajenje in vnebohod. Minute in ure so hitro minevale, sam pa sem čutil v sebi velik mir in zadovoljstvo, da mi je bilo dano moliti in premišljevati. Nato sem šel proti Božjemu grobu, kjer pa je molila pravoslavna žena, zato sem samo v prostoru pred grobom, ki se imenuje angelska kapela, nekaj časa molil, vendar pravoslavni so se že začeli pripravljati za nočno molitev, zato sem odšel pred kapelo prikazanja Vstalega Mariji Magdaleni in od tam v molitvi opazoval pripravo pravoslavnih ali ortodoksnih kristjanov na molitev. Vsaka skupnost si namreč mora vse pripraviti za molitev in potem tudi pospraviti; vsa dan in vsako noč. To so naloge in dolžnosti kristjanov, ki si delijo baziliko Božjega groba, po drugi

strani pa vsak na svoj način z liturgijo in molitvijo večja svetost kraja, ki mu je zaupana. No, bližala se je že tudi naša molitev ob 23.45, bogoslužno branje in hvalnice naslednjega dne.

Kalvarija sveta, sem zapisal. Da, je sveta, ker nas posvečuje. Vsako trpljenje, ki je pretrpljeno s Kristusom, je sveto, nas dela močnejše. Vsako trpljenje je skrivnostno, kot je skrivnosten Bog. Ne bežimo pred trpljenjem in želimo si biti s Kristusom, ki trpi tudi danes za vse naše grehe, za vse prestopke. Kristus nas pričakuje, Kristus naravnost želi, da si vzamemo čas in molimo ter tako sami sebe hrabrimo.

Hvala Ti, Jezus, da sem smel biti s Teboj, da so smeli biti z menoj tudi drugi, ki jih nosim v svojem srcu, domači in prijatelji.

Daj mi moč, vero in ljubezen, da bom molitev mogel še ponoviti, da bo molitev vedno globlja, bolj iskrena in ljubeča.

Hvala Ti, Jezus, naš Odrešenik, za Kalvarijo sveto, ki posvečuje vse naše osebne Kalvarije.

Ob koncu še o Judih, kristjanih in muslimani VSI VERUJEMO V ENEGA BOGA

Le kdo ne pozna teh treh ver? Bi znali o vsaki povedati kakšno posebnost? V čem smo si podobni? Vsi verujemo v enega Boga. Judje ga imenuje Adonaj, kar pomeni Gospod, muslimani ga kličejo Alah – Bog in kristjani ga imenujemo Bog Oče. Tako prvi kot drugi pred Bogom trepečejo, lahko bi rekli, da se Boga bojijo, saj je zanje oddaljeni Bog, čeravno v Stari zavezi Judom vseskozi sporoča, da skrbi zanje, da jim je blizu. Tega ne verujejo ne Judje ne muslimani. Samo mi, kristjani verujemo, da je Bog prišel po Jezusu v moči Svetega Duha med nas in ta Jezus je za nas trpel, umrl in vstal česar se spominjamo v teh postnih in velikonočnih dnevih. Tega ne verujejo ne Judje ne muslimani. Ne želim pisati, katere vera je pomembnejša, želim pa, da vsak začuti, da je naša vera resnično nekaj velikega, na kar smo lahko ponosni in veseli.

Želim vam, dragi rojaki, da ostanete zvesti krščanskim koreninam in da Boga Očeta kličete v molitvi vsak dan in ga ob nedeljah slavite pri sveti maši ter ga radi prejimate v zakramentih. To je naša vera, to je vera našega odrešenja, ki nas vodi v večno življenje. Resnično vam želim radosti in veselja polne velikonočne praznike: JEZUSOV GROB JE PRAZEN ZATO, KER JE VSTAL IN ŽIVI MED NAMI – o tem sem se tudi sam prepričal in vam oznanjam! **p. Krizostom Komar OFM**

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

DRUGA VLADA JANEZA JANŠE. V Sloveniji smo 10. februarja 2012 dobili novo desnosredinsko vlado. Deseto vlado v samostojni državi, v kateri je enajst ministrov in ena ministrica, je sestavil premier Janez Janša, ki je bil predsednik vlade že med letoma 2004 in 2008. V njej ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve vodi Andrej Vizjak, minister za infrastrukturo in prostor je postal Zvonko Černač, minister za notranje zadeve pa Vinko Gorenak.

Ministrstvo za izobraževanje, kulturo, znanost in šport je prevzel Žiga Turk. Janez Šušteršič vodi ministrstvo za finance, Senko Pličanič pa ministrstvo za pravosodje in javno upravo. Radovan Žerjav je postal minister za gospodarstvo, Franc Bogovič pa minister za kmetijstvo in okolje. Ljudmila Novak je prevzela ministrstvo brez resorja za Slovence v zamejstvu in po svetu, Aleš Hojs pa ministrstvo za obrambo. Ministrstvo za zunanje zadeve bo vodil Karl Erjavec, Tomaž Gantar pa je postal minister za zdravje. Janez Janša je ob predstavitvi ministrske ekipe na kratko predstavil cilje te vlade. Na prvo mesto je postavil uravnoteženje javnih financ, temu je dodal spodbuditev gospodarske rasti in ustvarjanje novih delovnih mest. Zadolževanje, ki je v zadnjih treh letih Slovenijo pripeljalo na rep držav evropske povezave, ni več mogoče. Potrebno bo varčevanje, vendar na tak način, da bo država ohranila vse tiste ustanove in sisteme, ki so nujni za delovanje pravne, pravične in socialne države.

REŠEVANJE DRŽAVNE BLAGAJNE. Vlada je kmalu po izvolitvi predstavila izhodišča za socialni sporazum. Ob tem je na sestanek povabila predstavnike delodajalcev in sindikatov, predsednike parlamentarnih strank in nekatere ekonomiste. Strinjali so se, da je bila Slovenija z gospodarsko krizo resno prizadeta, da ta kriza še traja in da so napovedi gospodarskih gibanj iz meseca v mesec slabše. Glede na to, je treba natančno določiti, kako ravnati s proračunskim denarjem, da bo država še ostala socialna in po drugi strani omogočila rast gospodarstva in manjše število brezposelnih. Janša je napovedal, da bodo v tem mandatu vse ključne rešitve iskali v socialnem dialogu z vsemi vpletenimi. Za cilj pa si je postavil zmanjševanje števila brezposelnih za štirideset odstotkov in dvig zaposlenosti na sedemdeset odstotkov za delo zmožnega prebivalstva v državi. Drugo področje je državna

blagajna. Za leto 2011 so bili prihodki manjši od osmih milijard, ob tem je država porabila dobro milijardo in pol več, kot je bilo pobranih davkov in drugih prilivov. Ker smo bili nekaj mesecev tudi v politični krizi, se je v letošnjem proračunu izkazalo, da kljub načrtovani razliki med prihodki in porabo manjka še dodatna milijarda evrov. Varčevanje je zato nezogibno. Vlada namerava prihraniti v tekočem letu dodatnih osemsto milijonov evrov. Poleg tega je državni zbor sprejel tako imenovano zlato pravilo, po katerem v prihodnje država iz proračunske blagajne ne sme porabiti več, kot ima, lahko pa ustvari presežek. Delodajalci predloge vlade na finančnem področju v glavnem podpirajo, sindikati pa že grozijo s stavkami, če bodo ogrožene pravice delavcev. Nov socialni sporazum, ki bi zagotovil vzdržnost javnih financ, naj bi bil sklenjen do 20. junija, veljal pa bi do leta 2017.

90 LET ŠKOFA SMEJA. Upokojeni mariborski pomožni škof Jožef Smej se je nekaj dni pred svojim življenjskim jubilejem - rojen je 15. februarja 1922 - v domači župnijski cerkvi v Bogojini s sveto mašo Bogu zahvalil za vse. Pri oltarju so se mu pridružili murskosoboški škof Peter Štumpf in vsi bogojinski duhovniki. Škof Smej je ob koncu maše povedal, da se je želeli s tem Bogu zahvaliti za dar življenja, za milost svetega krsta in za dar duhovništva. Ob jubileju je škof Smej v pogovoru za radio Ognjišče med drugim dejal: „Bogu hvala za vse; delam že dolge nadure. Pa kljub temu, kakor je rekel sv. Martin: ‘Bog, če sem tvojemu ljudstvu še potreben, se ne branim dela’ ...“ Jožef Smej je bil za škofa imenovan 25. aprila 1983, posvečen pa 23. maja istega leta. Za škofovsko geslo si je izbral besede: „Milosti polna, spomni se“. Kljub visoki starosti škof Smej še vedno pogosto obiskuje župnije, ves čas mašuje v mariborski stolnici. V nadškofijski pisarni je nepogrešljiv za tiste dokumente, ki so v latinščini in sodeluje na vseh pomembnih sejah.

NUNCIATURA BO DOBILA STALNI SEDEŽ.

Apostolska nunciatura v Sloveniji si že od leta 1995 prizadeva, da bi dobila primerno stavbo v Ljubljani, kjer bi imela svoj sedež. Vrsta dogovorov z občino Ljubljana in drugimi ustanovami je propadla. Zdaj pa kaže, da bo le prišla do svoje stavbe. Občina je ponudila v odkup hišo na ulici Stare pravde 6 v Ljubljani in Apostolska nunciatura se je odločila zanjo.

Stavba ni vseljiva, saj ni bila redno vzdrževana. Za njeno obnovo bo potrebno pridobiti še vsa potrebna dovoljenja in kot upajo na nunciaturi, bi stavbo lahko začeli uporabljati že v letu 2013. Tako bi diplomatsko predstavništvo Svetega sedeža po dolgih letih prizadevanj dobilo sedež, kakršnega ima večina uradnih predstavništev drugih držav.

REFERENDUM O DRUŽINSKEM ZAKONIKU.

Tako imenovani dan krščanskih staršev - 25. marec - je v letu 2012 zaznamoval referendum o družinskem zakoniku. Vzrok za referendum je bila velika razdeljenost pri vprašanih opredelitve družine in posvojitve otrok. Zagovorniki so prepričani, da je ta dober in da nikomur nič ne jemlje, nasprotniki pa, da takšnega zakonika ne bi smeli potrditi na referendumu. Nekdanji predsednik državnega zbora France Cukjati na primer meni, da predlagani družinski zakonik vsebuje vrsto dobrih rešitev, a je nesprejemljiv, ker bistveno spreminja razumevanje slovenske družine oziroma zakonske zveze. Prvič v zgodovini jo usodno razvrednoti, ker popolnoma ignorira njeno naravno, biološko usmerjenost v novo življenje, tisto usmerjenost, s katero vsak, predvsem demografsko ogrožen slovenski narod, stoji in pada. V zakoniku, ki veljal doslej, je družina opredeljena kot zveza moža in žene, s ciljem zasnovanja družine. Novi zakonik pa pravi, da je družina „življenjska skupnost otroka z enim ali obema od staršev ali z drugo odraslo osebo, če ta skrbi za otroka in ima po tem zakoniku do otroka določene obveznosti in pravice.“ Tako novi zakonik poskusno uvaja nove oblike družine, v katerih se zakonska zveza moža in žene oziroma očeta in matere izgubi. Sporna so tudi določila, ki zadevajo posvojitve. Novi zakonik določa, da ima eden od partnerjev v istospolni skupnosti možnost posvojiti biološkega otroka drugega partnerja. Zakonik sicer uvaja še veliko drugih sistemskih rešitev, med drugim prepoveduje telesno kaznovanje otrok in uvaja institut zagovornika otrok. Pristojnosti odločanja o ukrepih za varstvo koristi otroka se s centrov za socialno delo prenašajo na sodišče, uvajata se družinska mediacija in svetovanje. Tudi pri številnih členih, ki zadevajo omenjena vprašanja, je veliko nejasnosti in razhajanj. Zato so na referendum v pastirskem pismu povabili tudi slovenski škofje: „Spodbujamo vas, da se v sedanjih javnih razpravah o spornem družinskem zakoniku dejavno zavzamete za obrambo doslej veljavnega pojmovanja družine in za to storite vse, kar je v vaši moči.“ Glede na javno diskusijo smo prepričani, da je ta družinski zakonik

v mnogih točkah sporen. Mogoče se je razprava preveč osredotočila na vprašanje homoseksualnih parov in posvojitve otrok, kar sploh ni odločilno v tem zakoniku, saj je to že po sedanji zakonodaji mogoče. Veliko bolj zaskrbljujoče je izravnavanje vseh mogočih oblik skupnega življenja, kakor da so enakovredne. Nadškof Anton Stres je ob tem dejal, da je novi družinski zakonik tudi stopnica k spreminjanju drugih zakonov, „kar pa bi bilo zelo problematično, med drugim zaradi umetne oploditve in nadomestnega materinstva. Brez tega si namreč ni mogoče predstavljati tistega člena zakonika, ki tudi istospolnim partnerskim zvezam daje pravico, da odločajo o rojstvu otrok. To pa potegne za seboj nekaj, kar je po naši zakonodaji že prepovedano.“ Neuradni rezultati po prešteti 99 odstotkih glasovnic kažejo, da so volivci družinski zakonik zavrnil s 54,8 odstotka glasov, medtem ko je za uveljavitev zakonika glasovalo 45,2 odstotka volivcev. Referendumskega glasovanja se je udeležilo 511.966 volivcev oziroma 29,95 odstotka volilnih upravičencev.

MILAN ZVER ZA PREDSEDNIKA DRŽAVE.

V Sloveniji bodo jeseni, predvidoma novembra, predsedniške volitve, saj se dosedanjemu predsedniku Danilu Türku izteče petletni mandat. Slednji je bil v dneh, ko je prišlo do predstavitve prve kandidature, zadržan. Tudi Socialni demokrati naj bi svojega morebitnega kandidata predstavili šele poleti na kongresu stranke. Zato pa je svet največje vladne stranke v začetku marca potrdil Milana Zvera za kandidata Slovenske demokratske stranke na jesenskih predsedniških volitvah. Po pričakovanjih ga bo na predsedniških volitvah podprla tudi Nova Slovenija. Milan Zver se je rodil 25. maja 1962 v Ljubljani, doma pa je iz Destrnika. Leta 1998 je doktoriral na ljubljanski univerzi. Nekaj časa je predaval sociologijo v Mariboru in v Ljubljani. Od leta 2009 je evropski poslanec, v času prve Janševe vlade je opravljal funkcijo ministra za šolstvo in šport. V preteklosti pa je bil tesen sodelavec nekdanjega predsednika Demosa Jožeta Pučnika. Doslej je izdal več strokovnih del, med katerimi so Demokracija - v klasični slovenski politični misli, In dan bo sijal in Sto let socialdemokracije. Milan Zver pa ni več edini kandidat za predsedniško mesto. Ko je sedanji predsednik začutil, da se je predvolilna kampanja praktično začela, je javnosti povedal, da se bo potegoval za še en mandat. Pri tem je dejal, da je nestranski predsednik in da bo nestranski kandidat. Kljub temu lahko rečemo, da se je od dosedanjih predsednikov najbolj pogosto opredeljeval v skladu s politično opcijo, iz katere je izšel.

KOROŠKA POJE 2012.

V Domu glasbe v Celovcu je bila drugo nedeljo v marcu tradicionalna prireditev Koroška poje. Na njej se je tokrat predstavilo enajst zborovskih skupin s Koroške, zbora iz Slovenije in Števerjana na Goriškem ter mezzosopranistka Bernarda Fink ob spremljavi kitarista Janeza Gregoriča. Nastopajoči so predstavili pesmi še živečih koroških glasbenih ustvarjalcev. Prireditev vsako leto organizira Krščanska kulturna zveza kot osrednji kulturni dogodek na Koroškem. Njeni začetki segajo v leto 1972. Podpredsednik omenjene organizacije Valentin Inzko je v pozdravnem nagovoru dejal, da prihodnost narodne skupnosti na Koroškem temelji v prvi vrsti na kulturi. Ta pripravi od sedemsto do tisoč kulturnih prireditev na leto. V tem je njena moč in na to so rojaki na Koroškem upravičeno ponosni.

DNEVI ŠKOFJELOŠKEGA PASIJONA.

Procesija, ki prikazuje Kristusovo trpljenje, kakor jo je pred stoletji opisal kapucin oče Romuald, je bila nazadnje uprizorjena 2008, naslednjič pa jo bodo predstavili leta 2015. V vmesnem času želijo prireditelji ohranjati živo pasijonsko zavest, zato vsako leto pripravijo vrsto prireditev. Tako imenovani dnevi Škofjeloškega pasijona so se letos začeli 9. marca s srečanjem slovenskih pasijonskih mest, med katerimi so Postojna, Razbor, Ribnica, Trst, Vipavski križ, Vir pri Domžalah in Višnja Gora. Ob koncu srečanja so odprli razstavo Passio Amoris slikarja Mateja Metlikoviča ter predstavili novo številko revije Pasijonski doneski. Večer so sklenili s predstavitvijo Pasijona ubogih Andreja Capudra. Avtor je v več kot tisoč verzih prikazal Kristusovo trpljenje po vzoru srednjeveške balade. V tistem tednu so odprli razstavo, ki prikazuje, kako danes nastaja Škofjeloška pasijonska procesija. Na cvetni petek je na programu Pasijon po Janezu za soliste, zbor in orkester skladatelja Damijana Močnika.

NA EVROVIZIJO EVA BOTO.

Slovenijo bo na letošnjem 57. tekmovanju za pesem Evrovizije v Bakuju v Azerbajdžanu zastopala 16-letna pevka **Eva Bóto** s skladbo **Verjamem**. Glasbo in priredbo za zmagovalno pesem na domačem izboru je napisal srbski umetnik Vladimir Graić, besedilo pa Igor Pirkovič. Graić je avtor skladbe Molitva, s katero je na Evroviziji pred petimi leti zmagala predstavnica Srbije. Botova bo nastopila na drugem polfinalu Eurosonga, ki bo 24. maja in če bo uspešna, še na končni prireditvi 26. maja.

KRANJEC SVETOVNI PRVAK V POLETIH.

Smučarski skakalec Robi Kranjec je 25. februarja postal tretji Slovenec s kolajno svetovnega prvenstva v smučarskih poletih. V Vikersundu na Norveškem je na posamični tekmi osvojil zlato za poleta, dolga 217,5 in 244 metrov. S slednjim je izboljšal slovenski rekord in postavil tretji najdaljši polet v zgodovini. Dan zatem so Slovenci slavili še ekipno. Jernej Damjan, Jurij Tepeš, Jure Šinkovec in Robi Kranjec so na ekipni tekmi svetovnega prvenstva osvojili bron. Zaostali so le za Avstrijci in Nemci. Svetovni prvak Robert Kranjec se je izkazal tudi na sklepni tekmi smučarskih poletov v Planici, kjer je zmagal pred domačimi navijači. To je doslej uspelo le Primožu Ulagi.

SLOVENIJA IMA SVETOVNEGA PRVAKA TUDI V BIATLONU. Svetovnemu prvenstvu v poletih je teden dni zatem sledilo svetovno prvenstvo v biatlonu v nemškem Rupoldingu. Odlično ga je začela **slovenska mešana biatlonska štafeta** v postavi Andreja Mali, Teja Gregorin, Klemen Bauer in Jakov Fak, ki je osvojila naslov svetovnih podprvakov. Dva dni zatem je bil Jakov Fak nepremagljiv in na dvajset kilometrov posamično Sloveniji priboril še zlato medaljo. Hrvaški biatlonec, ki že vrsto let trenira s slovensko ekipo, že drugo sezono tekmuje za Slovenijo. Tako se je odločil, ker se je zavedal, da pot do izpolnitve sanj vodi skozi Slovenijo.

DESET ODLIČIJ TINE MAZE.

Slovenska alpska smučarka je v sezoni 2011/12 kar desetkrat stala na zmagovalnem odru. Osvojila je šest srebrnih kolajn in štiri bronaste in s tem izboljšala slovenski sezonski rekord. Kolajne je osvojila v vseh petih disciplinah alpskega smučanja: v smuku, superveleslalomu, slalomu, veleslalomu in superkombinaciji. Tudi v skupnem seštevku je na odličnem drugem mestu, kar je najboljši dosežek v zgodovini slovenskega alpskega smučanja.

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

Telefon/Fax: 03 9853 7600
e-mail: slovwelfare@slovenianwelfare.org.au
internetna stran: www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure in vsak prvi in tretji četrtek
v mesecu od 10.00 do 12.00 ure, če se predhodno
dogovorite po telefonu.

Naslov: 19 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

Veleposlanik dr. Milan Balažič predal poverilna pisma generalnemu guvernerju Nove Zelandije

Njegova ekscelenca veleposlanik dr. Milan Balažič je 8. februarja 2012 v Wellingtonu predal svoja poverilna pisma njegovi ekscelenci, generalu Jerryju Mateparaeu, generalnemu guvernerju Nove Zelandije. Ob tej priložnosti je dr. Milan Balažič v svojem govoru poudaril, da mu je v veliko čast, ker s to predajo nastopa funkcijo prvega nerezidenčnega veleposlanika Republike Slovenije na Novi Zelandiji. K temu je dodal:

»Naša dva naroda sta si geografsko zelo daleč – pravzaprav sta si točno na nasprotnih koncih sveta (nekdo je izračunal, da znaša razdalja med glavnima mestoma Wellingtonom in Ljubljano celih 18 347 km), toda vseeno lahko med njima najdemo veliko povezav in podobnosti. Oba naroda po številu pre-bivalstva nista ravno med največjima, toda ta majhnost ni razumljena kot pomanjkljivost, temveč kot prednost. Medtem, ko se velike ladje težko obračajo, lahko manjše s svojo prilagodljivostjo hitreje manevrirajo, so inovativne in ob dobrih kaptanih tudi zelo hitre.

Čeprav daleč, sta si oba naroda blizu, ker sta ponosna na svojo tradicijo, na kulturno izročilo, na trdno demokratično zavezo in na izborjeno samostojnost, ki smo si jo Slovenci izbojevali le pred dobrimi dvajsetimi leti in vstopili v družbo svobodnih narodov in držav.

Čeprav daleč, sta si naroda blizu, ker gre za dve čudoviti deželi, polni naravnih lepot: eni in drugi imamo Alpe, sneg, zelene doline, modre reke in jezera. Priznati moram, da se v novozelandskih Alpah počutim kot doma, le da je vse nekajkrat večje. V dolinah se v obeh deželah smeje vinska trta, ki daje vrhunska vina. Ko poskusiš novozelandsko ali slovensko vino, ti je hitro jasno, zakaj se prav tej pijači reče pijača bogov. V obeh deželah imamo radi jabolka, ki so sočna in sladka, v obeh deželah imamo tudi kivije. Morda ne boste verjeli, toda od pred desetletja nazaj ali več smo v Sloveniji spoznali ta novozelandski sadež in ga zdaj kar uspešno sadimo.

Vendar moraš priti na Novo Zelandijo, da izveš, da je kivi ime tudi ptiču, ki je zelo miroljubne narave. Pri nas lahko v globokem gozdu še vedno srečaš kakšnega volka ali medveda, kar je najbrž manj prijetno srečanje. Slovenija po svetu vseeno ni toliko znana po teh zvernicah, temveč po belem konju, ki mu rečemo lipicanec in ima v naši deželi svoj prvi dom. To so tisti konji, ki so nastopali v filmu Gospodar prstanov, ki je bil na navdušenje vsega sveta

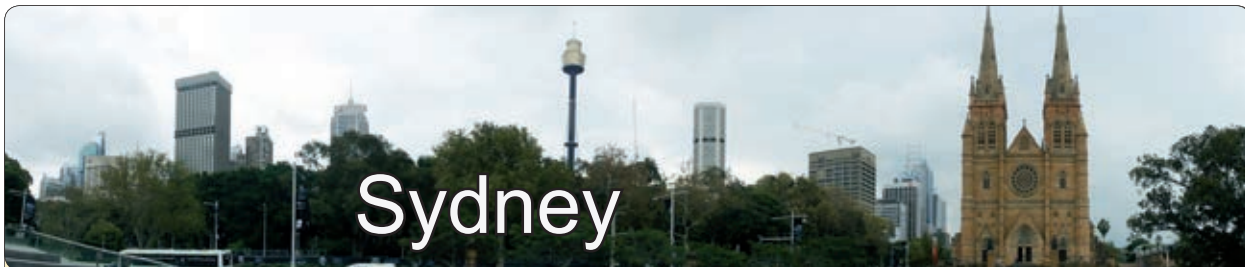
posnet na Novi Zelandiji. Prav tako moraš priti sem na Južni Pacifik, da izveš, da včasih tudi ljudem te dežele rečejo Kiviji. Ti ljudje so ponavadi zelo prijazni in odprti, le sem ter tja se malo stepejo in temu rečejo rugby. V tem so celo najboljši na svetu.

Čeprav daleč, sta si naroda blizu, ker ju družijo skupne vrednote svobode, demokracije, človekovih pravic in miru. Za obrambo teh vrednot smo se skupaj kot zavezniki bojevali v času II. svetovne vojne – tako kot se danes zaradi obrambe istih vrednot v Afganistanu z ramo ob rami solidarno borita novozelandski in slovenski vojak. Slovenija je še danes hvaležna Novi Zelandiji, da je pred 20. leti bila v krogu tistih držav, ki so prve priznale njeno samostojnost in ji tako omogočile pot do mednarodnega priznanja, vključitve v EU, NATO in vse druge mednarodne organizacije. V dneh, ko se veliko piše in govori o finančni krizi v Evropi, morda ni odveč spomniti, da je EU že šla skozi podobne krize in vsakič iz njih izšla še enotnejša in močnejša.

Čeprav daleč, sta si naroda blizu, ker obe deželi povezuje majhna slovenska skupnost v Novi Zelandiji, ki je tu našla svoj drugi dom in pred dobrim letom v Aucklandu ustanovila svoje prvo kulturno društvo. Iz svoje izkušnje tudi vem, da obe državi povezuje politično in diplomatsko sodelovanje v mednarodnih organizacijah kot so Združeni narodi, kjer smo si že večkrat nudili vzajemno podporo kot zanesljivi in odgovorni partnerji.

Na področju gospodarskega sodelovanja in blagovne menjave je še vedno najti veliko novih možnosti. To bo tudi ena od mojih nalog kot prvega veleposlanika Republike Slovenije na Novi Zelandiji. To, da je Slovenija dvignila raven diplomatskega zastopanja, je dokaz več za mojo trditev, da se je s tem izkazal povečan interes Slovenije za tvorno sodelovanje z Novo Zelandijo in celotno pacifiško regijo. V tem smislu tudi izražam našo odločenost, da v najkrajšem času Slovenija na Novi Zelandiji odpre svoj konzulat.«

Na koncu se je dr. Milan Balažič zahvalil za pristno novozelandsko gostoljubje in obema prijateljskima državam v prihodnosti zaželel veliko uspehov v prid blaginje in varnosti državljanov obeh držav. Generalni guverner Nove Zelandije, general Jerry Mateparae, se je s toplimi besedami zahvalil za poverilna pisma in izrazil svoje prepričanje, da državi s tem odpirata novo poglavje v medsebojnih prijateljskih odnosih. **Veleposlaništvo RS, Canberra**

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

»Ko razmišljamo o Jezusovem trpljenju, naj nam izpred oči ne izginejo naslednja vprašanja: 'Kdo je Jezus? Zakaj trpi? Za koga trpi? Kako trpi? Vse to bo poživilo našo vero v Jezusa Kristusa, Božjega Sina, ki se je ponižal in postal človek, nam podoben. V našem srcu pa se bo razvnel ogenj ljubezni – do njega, ki nas ljubi. Vsakdo zase naj razmišlja: mene je ljubil, zame se je daroval v trpljenju in smrti.«
(škof dr. Janez Frančišek Gnidovec)

PRED NAMI JE...

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Nedelja, 25.3.: 5. POSTNA – TIHA NEDELJA: Ob 9.00 dopoldne bo družinski križev pot – slovenski in angleški, ob 9.30 družinska sv. maša v angleškem jeziku.

Ponedeljek, 26.3.: Praznik GOSPODOVEGA OZNANJENJA MARIJI bomo praznovali v ponedeljek, 26.3. V bogoslužnem koledarju Cerkev na Slovenskem ga praznujemo dan prej, v soboto, 24.3., ker ima postna nedelja prednost v bogoslužju, in tako smo načrtovali tudi tukaj. Ker pa naša občina Holroyd s sedežem v Merrylandsu praznuje tisto soboto svoj praznik in bodo zaradi parade in prireditev zaprte nekatere ceste, bo marsikdo težje prišel k Božji službi. Zato bomo praznik oznanjenja praznovali v ponedeljek.

Sobota, 31.3.: CVETNA SOBOTA – IZDELOVANJE BUTARIC: Od 1.30 popoldne dalje bomo na dvorišču izdelovali butarice, ki jih bomo naslednji dan, na cvetno nedeljo, prinesli k blagoslovu. Vabimo otroke in odrasle, da se nam pridružite in morda še koga obvestite, povabite zraven, saj marsikdo ne bo slišal ali bral tega obvestila. Vsi pa prinesimo čimveč dobre volje in zelenja, kdor ga kaj ima!

Nedelja, 1.4.: CVETNA NEDELJA: Ob 9.30 dopoldne se bomo zbrali k blagoslovu butaric, oljk, ze-

lenja na dvorišču in počastili Jezusa, ki je slovesno prijezdil v Jeruzalem, ko je šel za nas prostovoljno v trpljenje. Pri sv. maši bo dramatiziran pasijon – letos beremo Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po Marku.

Na CVETNO NEDELJO premaknemo ure nazaj na sončni čas. Večerne sv. maše bodo od ponedeljka, 2.4. dalje – torej že v velikem tednu - ob 6.00 zvečer (razen na veliki petek, ko ni sv. maše).

Sreda, 4.4.: VELIKA SREDA: Ob 7.30 zvečer bo KRIZMENA SV. MAŠA v katedrali sv. Patrika v Paramatti. Zastopnika našega občestva sprejmeta iz škofovih rok krstno olje in bolniško olje, pater pa sveto krizmo. Sveta olja na veliki četrtek prinesemo v darovanski procesiji k oltarju.

Četrtek, 5.4.: VELIKI ČETRTEK: Sv. maša bo ob 6.00 zvečer in molitvena ura. Pred sv. mašo in po njej lahko opravite sveto spoved.

Petek, 6.4.: VELIKI PETEK: Strogi post. Ob 3.00 popoldne se bomo zbrali k bogoslužju v čast Gospodovemu trpljenju: besedno bogoslužje, češčenje križa, sv. obhajilo. Po obhajilu častimo Jezusa v Božjem grobu. Ta dan je nabirka za Cerkev v Sveti deželi. Kristjani v Jezusovi domovini težje shajajo kot mi, težje vzdržujejo svete kraje, šole, bolnišnice in ustanove, saj je tudi romarjev v svete kraje manj zaradi tamkajšnjih razmer.

Sobota, 7.4.: VELIKA SOBOTA: Dopoldne in popoldne bomo častili Jezusa v Božjem grobu. Tudi, ko bomo prinesli velikonočna jedila k blagoslovu, podarimo nekaj minut Gospodu, ki je trpel in umrl zame, zate, za vas!

BLAGOSLOVI VELIKONOČNIH JEDIL bodo ob 2.00 in ob 5.00 popoldne in zvečer po velikonočni vigiliji. **VELIKONOČNO VIGILIJO** bomo začeli ob 6.00 zvečer: blagoslov ognja na dvorišču,

velikonočna hvalnica v cerkvi, besedno bogoslužje, blagoslov krstne vode in obnovitev krstnih obljub in evharistično bogoslužje.

NEDELJA, 8.4.: VELIKA NOČ: Sv. maši bosta ob 8.00 in 10.00 dopoldne. Ob 8.00 zjutraj bo slovesna vstajenska procesija. - Po obeh sv. mašah bo blagoslov velikonočnih jedil.

Ponedeljek, 9.4.: VELIKONOČNI PONEDELJEK: Praznični sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer. Po sv. maši ob 9.30 bo skupno kosilo in PIRHOVANJE v naši dvorani. Za kosilo se prijavite, rezervirajte mize **dovolj zgodaj** (ne zadnji dan ali tik pred zdajci!), da lahko pravočasno nabavimo vse potrebno, ker so trgovine čez praznične dni zaprte. Ob tekmovanju v sekanju pirhov bomo izžrebali še nekaj dobitkov.

Nedelja, 22.4.: 3. velikonočna nedelja: Družinska sv. maša in PAPEŠKA NEDELJA. Pri sv. maši molimo za sv. očeta in zapojemo zahvalno pesem. Papež Benedikt XVI. praznuje letos 85. rojstni dan in že sedmo leto opravlja službo Kristusovega namestnika – Petrovega naslednika. – Po sv. maši vabimo otroke in starše, da se pogovorimo za kulturni program v cerkvi ob materinskem dnevu, ki bo v nedeljo, 13.5.

BISERNA MAŠA p. VALERIJANA:

V petek, 18.5.2012, p. Valerijan praznuje 60-letnico mašniškega posvečenja in duhovniške službe. Za ta velik Jezusov dar in dar patrovega služenja Bogu in ljudem se bomo zahvalili s SLOVESNO SV. MAŠO, ki bo v nedeljo Gospodovega vnebohoda, 20.5.2012, ob 9.30. – Po slovesni sv. maši bo slavnostno kosilo v naši dvorani. – Dobrodošle narodne noše!

FIGTREE – WOLLONGONG – CERKEV VSEH SVETIH

Nedelja, 1.4.: CVETNA NEDELJA: Ob 5.00 popoldne blagoslov zelenja in sv. maša.

Petek, 6.4.: VELIKI PETEK: Bogoslužje v čast Gospodovemu trpljenju bo ob 7.00 zvečer. Po obredih bo kratko tiho češčenje Najsvetejšega. Nabirko bomo namenili za Cerkev v Sveti deželi.

Nedelja, 8.4.: VELIKA NOČ: Ob 5.00 popoldne obred vstajenja in slovesna sv. maša. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil.

Nedelja: 22.4.: 3. VELIKONOČNA – PAPEŠKA NEDELJA: Sv. maša ob 5.00 popoldne, zahvalna pesem in molitev za sv. očeta Benedikta XVI.

Nedelja, 13.5.: 6. VELIKONOČNA NEDELJA in MATERINSKI DAN. P. VALERIJAN bo to nedeljo ob

5.00 popoldne obhajal zahvalno sv. mašo ob 60-letnici duhovništva. Po sv. maši bo večerja v dvorani in kulturni program.

Nedelja: 27.5.: BINKOŠTNA NEDELJA:

Sv. maša ob 5.00 popoldne.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Nedelja, 8.4.: VELIKA NOČ: Praznična sv. maša ob 6.00 zvečer in blagoslov velikonočnih jedil. -Naslednjo nedeljo, 15.4., ne bo slovenske sv. maše.

V maju bo sv. maša eno nedeljo kasneje, na binkoštno nedeljo, 27.5., prav tako ob 6.00 zvečer. Na 3. nedeljo v mesecu, 20.5., ne bo slovenske sv. maše, ker je v Sydneyu – Merrylandsu biserna maša p. Valerijana.

Za slavje v Canberri in v Melbournu se dogovorimo in obvestimo.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša je vsako 5. nedeljo v mesecu (kadar jo mesec ima) ob 6.00 zvečer. Velikonočna sv. maša bo na 4. velikonočno nedeljo, 29.4., naslednja 29.7. in potem 30.9.2012.

ZLATA OBALA in PLANINKA

V zadnjih Mislih smo Vas obvestili, da bo velikonočno bogoslužje v Kraljičini deželi 14. in 15.4., vendar sta zaradi spremembe na Planinki datuma predstavljena na mesec maj. **Tako bo velikonočno bogoslužje na Zlati Obali v soboto, 5.5., ob 4.00 popoldne na Bocce Klubu Lipa. Na Planinki pa bo sv. maša potem v nedeljo, 6.5., ob 10.30 dopoldne.**

Na zadnjem občnem zboru 5.2. je namreč odbor sklenil, da bodo nedeljska srečanja – pikniki na Planinki odslej samo vsako 1. nedeljo v mesecu. Zato smo morali spremeniti datum. Za ostala bogoslužja se dogovorimo in obvestimo.

SVETI KRST

LUCAS JACK FISHER, rojen 1.9.2011. Oče Robert Fisher, mati Diana, r. Mikuletič. Botra sta bila Damijan in Lillian Nemeš. – Merrylands – Sv. Rafael, 4.3.2012.

MONTE MIA CASTILLON, rojena 13.5.2011. Oče Gustavo Castillon, mati Angela, r. Berginc. Botra sta bila Marcelo in Nancy Castillon. – Merrylands – Sv. Rafael, 4.3.2012.

MILANA BIANCA PIRC, rojena 20.11.2010. Oče Robert Pirc, mati Rachel Lee, r. Daley. Botri so bili: Claudia in Vince Romano in Gabriela Nitsolas, priča krsta njen mož Dimitrios Nitsolas. - Merrylands – Sv. Rafael, 18.3.2012.

POROKA

Dr. ROBERT MIKULETIČ – LILIJA, sin Maksimilijana in Angele, rojene Lilija, in **dr. LOUISE KATHLEEN DRUCE**, hči Phillipa in Michelle Druce. Pričista bili Elisabeth Druce in Brent Rice. – Župnija sv. Petra Chanela, Hunters Hill, NSW, 3.3.2012.

NAŠI POKOJNI

V letu Gospodovem 2012 do srede marca, ko tole pišem, še nismo imeli pogreba pri nas. Že dolgo se ni zgodilo tako. Zvedeli smo samo za eno pokojno, vendar o njej nimamo podatkov. Morda bo za matico umrlih v novembru. **Duhovnik dr. GERALD PATRICK IVERSON** - je umrl 24.2.2012 popoldne v domu počitka Rosary Village v Fairfieldu, NSW. Father Gerry, kot smo ga poznali in klicali, je bil nekoč sosed župnik župnije Naše Gospe, Kraljice miru (Our Lady Queen of Peace) v Greystanesu in dekan dekanije Holroyd, kamor spada tudi naša slovenska cerkev sv. Rafaela v Merrylandsu. - Luč sveta je zagledal 23.1.1937 v Alburyju, NSW, kjer je obiskoval osnovno šolo – St. Patrick's Primary School in Christian Brothers College. Študij je nadaljeval v Springwoodu in v Manlyju in bil 16.7.1960 posvečen v duhovnika v Wagga Waggi. Leta 1962 je doktoriral iz teologije, nato je bil kaplan v župniji sv. Jožefa v Junee (1963), v stolni župniji sv. Mihaela v Wagga Waggi (1964-1969), v župniji Srca Jezusovega v Griffithu (1970-1972) in stolni vikar v katedrali sv. Mihaela v Wagga Waggi (1973-1978). Od leta 1978 do 1980 je študiral pastoralno teologijo na Loyola University v Chicagu, IL, ZDA, in dosegel magisterij. Postal je voditelj družinske pastorele v škofiji Wagga Wagga in kaplan v Alburyju (1980) in spet v Griffithu (1981-1984). Leta 1985 je bil imenovan za predstojnika kolegija sv. Patrika in rektorja bogoslovnega semenišča v Manlyu v Sydneyu. Ko sta bili 1986 ustanovljeni novi škofiji Parramatta in Broken Bay, se je inkardiniral v škofijo Parramatta (1991) in postal ravnatelj doma duhovnosti Mt. Kurralong House of Prayer (1991-1994) in župnik v Greystanesu (1994-2010). Tam je tudi obhajal svojo zlato mašo. Zaradi bolezni se je lani januarja upokojil in preselil v Blacktown. Pogrebno sv. mašo na prvi petek, 2.3.2012, je vodil naš škof msgr. dr. Anthony Fisher OP v cerkvi Kraljice miru v Greystanesu, pridigal je sydneyški pomožni škof v pokoju msgr. Geoffrey Robinson. Somaševalo je 5 škofov in 70 duhovnikov, sv. maše se je udeležilo več kot 1.000 ljudi, velika cerkev ni mogla sprejeti vseh, zunaj pa je močno deževalo, zato so nekateri spremljali prenos v župnijski dvorani, šolarji pa v svojih šolah. Gospod Gerry počiva na pokopališču v Castle Hillu. – Bog mu bodi plačnik.

MED NAMI JE (BILO)...

Pobožično dogajanje po odhodu p. provinciala od nas je bilo razmeroma mirno. Le poletje je bilo zelo deževno in soparno, polno nalivov, kakršnih mnogi med nami ne pomnijo. Na drugo nedeljo v februarju popoldne, 12.2., je v hudem nalivu voda zalila kletne prostore, igralsko sobo in pisarno arhiva HASA

NSW. Mojster iz AAA Wet Carpets iz Sutherlanda je pripeljal stroj, ki je posušil tapison (carpet), v igralski sobi pa je bil pod čisto uničen. Stroški so bili veliki, vendar smo jih pokrili sami in s pomočjo dobrotnikov in naše Igralske družine. Emil Grosman je odpeljal stvari, ki so bile za odpad. Hkrati bomo pisarno arhiva po dobrem desetletju preuredili za nov projekt – digitalizacijo, za katero upajmo, da bo uspela in bomo tako lahko dali zgled še drugim skupnostim Slovencev tukaj, na drugih celinah in doma.

V novem letu smo se lotili prenove kuhinje ob naši dvorani. Damijan Fortuna in Toni Šajn sta očistila stene, ki že dolgo niso bile prebeljene, Toni pa je potem prebelil kuhinjo. Sedaj bomo zamenjali štedilnik, saj je dosedanji – pri nas že »second hand« ali, dobesedno po slovensko, »iz prvih rok v drugih rokah«, že več kot odslužil svoje ure in nature. (Slovenci se s slednjimi – nadurami - lahko tudi tukaj že kar pohvalimo. Mar ne?) Cena novega štedilnika bo kar visoka, vendar je tudi ponudnik – dobavitelj in predstavnik podjetja priporočil kakovostni plinski štedilnik, ki je izdelan doma, v Avstraliji, iz kakovostnih materialov. Podoben štedilnik, izdelan na Kitajskem ali iz njihovih materialov (»made in China«), bi dobili za četrtno te cene, toda – za koliko časa? (???) Zato moramo skrbno načrtovati in izbrati. Jurčki (berite: »jurji« – tisočaki, op. p. D.) tukaj ne rastejo na drevju, jurčki (gobe) v tukajšnjih gozdovih pa še manj, kljub obilnemu dežju. Zato bomo zelo veseli dobrotnikov in se priporočamo.

Prav tako bi radi postavili v dvorani in v kuhinji klimatske naprave, kot jih imamo že v cerkvi.

Nekateri seveda niste ravno navdušeni nad njimi. Vendar je zlasti poleti, ko je pri nas zelo soparno, včasih kar zadušljivo v naših prostorih, kar se je tudi že pokazalo, naj bo v cerkvi, ali pa v nabito polni dvorani na zadnjem Štefanovanju. Kuharicam in pomočnikom pa je še bolj vroče v naši kuhinji, zato moramo misliti na klimo tudi v kuhinji. Zakaj si ne bi pomagali, ko bi si lahko? Razvoj gre naprej, tudi tukaj! - Za zdaj so naši pevci in nekateri rojaki predlagali, da dve napravi, ki sta postavljeni na pevskem koru, premestimo v dvorano, in nabavimo še nove, dodatne, eno seveda za kuhinjo. Predstavnik podjetja Blue Star Air Conditions si je ogledal dvorano in kuhinjo in predlaga, naj jih postavimo več. Naj bo v razmislek, da načrtujemo in napravimo res preudarno, počasi, pa gotovo.

Pred nami so velika noč, pirhovanje, v maju materinski dan in v nedeljo potem biserna maša p. Valerijana, ko se nas bo zbralo veliko prijateljev in znancev od blizu in daleč. Hkrati pa moramo okrepiti personalno

naše tri delovne skupine. Nekateri naši rojaki zaradi bolezni, starosti ali drugih okoliščin ne morejo več sodelovati, zato bomo veseli novih pridnih rok. Če ne bo novih moči, bomo morali združiti dve skupini v eno in boste kuharice, pomočniki in pomočnice za naše prireditve prišli na vrsto bolj pogosto, pa če je enim všeč, drugim pa ne. Hkrati pa je enako kot še marsikje problem tukaj pri mlajših generacijah, ker jih težko dobimo za redno sodelovanje. Zlasti mlajše generacije bi lahko poskrbele za eno ekipo

ali delovno skupino ali pripravile kosilo ali BBQ za materinski in očetovski dan in bi hkrati lahko tako poskrbeli tudi za svoje matere in očete. O tem smo se pogovarjali na prvem letošnjem sestanku pastoralnega sveta in polagamo vsem na srce, posebej pa se bomo sestali še s člani vseh treh delovnih skupin in s pevci obeh pevskih zborov, zlasti sedaj, ko se pripravljamo na biserni duhovniški jubilej p. Valerijana. V slogi je moč! Brez pomoči ni pomoči!

p. Darko in p. Valerijan

**p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007**

**Tel.: 08 8346 9674; 08 8121 3869
Mobile: 0434 197 097
Email: tretjakj@gmail.com**

Prazniki so pred nami, - da bi bili čim bolj duhovno doživeti in bi imeli duhovne koristi za naše življenje, je potrebno nekaj žrtev, priprave, predvsem pa sodelovanja. V našem slovenskem misijonu svete Družine je že ves postni čas vsak petek in nedeljo križev pot. In če znamo prisluhniti in slediti Jezusu na Njegovem križevem potu od obsodbe, padcev pod težo križa in končno križanju in smrti na križu, je nam Jezus naš vodnik skozi našo življensko pot, ko potujemo v pristan večnega življenja.

Na CVETNO NEDELJO, ko se spominjamo slovesnega vhoda Jezusa v Jeruzalem in so ga množice pozdravljale s cvetjem in zelenjem, se bomo tudi mi pred sveto mašo zbrali pred

cerkvijo k blagoslovu oljčnih vejic, nato pa šli v procesijo s petjem v cerkev. Med sveto mašo bo dramatiziran PASIJON po evangeliju, ki ga je napisal evangelist Marko.

NA VELIKI PONEDELJEK bo v katedrali krizmena sveta maša, blagoslov svetih olj in obnovitev duhovniških obljub. Ob koncu svete maše bo nadškof podelil zastopnikom župnij in emigrantskim skupnostim sveta olja. Vsi smo vabljeni, da se udeležimo krizmene svete maše, to je znamenje naše povezanosti s škofom.

VELIKI ČETRTEK: Zvečer ob 7. uri bo sveta maša v spomin na zadnjo večerjo, ko je Jezus postavil zakrament svete evharistije in duhovništva. Po

**Tone Jesenko
in Ana Brand
skrbita za
urejeno okolico
cerkve.**

**Branko Franko
z ženo Rozo in
bratom.**

sveti maši prenos Najsvetejšega v ječo, nato molitev za duhovniške poklice.

VELIKI PETEK: Ta dan se spominjamo Jezusovega trpljenja in smrti na križu. Veliki petek je edini dan v cerkvenem letu, ko ni maše. Popoldne ob 3. uri obredi velikega petka.

Po končanih obredih bo odprt božji grob: češčenje Najsvetejšega, rožni venec in priložnost za sveto spoved. V katoliški Cerkvi je ta dan strogi post.

VELIKA SOBOTA: Ob 2. uri popoldne češčenje Jezusa v božjem grobu, križev pot in ob 3. uri blagoslov velikonočnih jedil, ki ima posebno simboliko. Zvečer ob 7. uri pričetek vigilije (bdenje), ki nas s slovesnim bogoslužjem uvede v skrivnost Kristusovega vstajenja. Pri tem imajo poseben pomen blagoslov ognja, hvalnica velikonočni sveči, ki predstavlja vstalega Kristusa, in krstno bogoslužje – obnovitev krstnih obljub. Pri maši beremo več svetopisemskih besedil, ki predstavljajo našo odrešenjsko zgodovino. Po končani vigiliji bo blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ: Velika noč je praznik veselja in upanja, najpomembnejši krščanski praznik, ko se spominjamo vstajenja Jezusa Kristusa od mrtvih, ki je temelj naše vere. Ob 10. uri vstajenska procesija okoli cerkve, nato slovesna peta sveta maša. Praznike bomo zares doživeli z duhovno pripravo, zato bo v velikem tednu priložnost za

spoved. Po vsakem bogoslužju bo na razpolago duhovnik.

Bolnike oziroma tiste, ki zaradi bolezni ne morete v cerkev, bom obiskal in boste lahko opravili spoved in prejeli sveto obhajilo. Prosim, da pokličete in se dogovorimo za dan in čas.

Na drugo nedeljo v mesecu maju se bomo pri sveti maši v molitvi spomnili vseh naših živih in pokojnih mater, ki so nam dale življenje, vero in nas vzgajale, uvajale v krščansko življenje. Po maši bo v cerkvi kratek kulturni program in v dvoranci pogostitev.

V mesecu maju bodo vsak petek in v nedeljo šmarnice, litanije v čast Materi Božji in molitev za duhovniške in redovniške poklice.

V maju imamo v adelaidski nadškofiji marijansko procesijo, katero nedeljo bo, boste pravočasno obveščeni. Slovenci se bomo zbrali pri banderi MARIJE POMAGAJ, kot običajno. Narodne noše ste dobrodošle.

POKOJNI:

Gospa Roza Franko iz Port Lincolna mi je posredovala skromne podatke o rojaku, ki je preminil lani v mesecu avgustu. **LEOPOLD PAVEL DRUZE** je bil rojen 14. novembra 1936. Pokopan je bil 5. avgusta 2011 v Port Lincolnu. Naj počiva v miru.

p. Janez

NOVICE IZ HASA-NSW

Obisk veleposlanika dr. Milana Balažica

Prvi polno akreditiran slovenski veleposlanik dr. Milan Balažic in partnerica Nina Krajnik sta v Avstraliji šele kratek čas. V januarju sta se podala na pot in obiskala slovenska društva, naša versko-kulturna središča in druge organizacije slovenske skupnosti v Avstraliji: Albury, Melbourne, Geelong, Adelaide, Brisbane, Gold Coast, Newcastle, Sydney, Wollongong in Canberra. Srečal in spoznal je njihove voditelje in predstavnike. Njegova želja in želja naše Slovenije je, da se čimbolj ohrani slovenstvo v Avstraliji. Posebno se je zanimal (in moramo iskati možnosti), kako bi pritegnili k sodelovanju mlajšo, predvsem tretjo generacijo, in kako bi navezali tesnejše stike

in sodelovali, tudi poslovno, rojaki v Avstraliji in matična domovina Slovenija.

V Sydneyu se je srečal z zastopniki Slovenskega društva in Kluba Triglav – Panthers, našega misijona – verskega središča, zastopniki HASE NSW in z nekaterimi drugimi javnimi delavci v slovenski skupnosti v sredo, 25. januarja 2012 zvečer. Gospod veleposlanik je obširno predstavil namen

svojega obiska, predstavniki pa smo mu predstavili delovanje naših organizacij. Čeprav ga je na poti iz Newcastlea, kjer se je zvečer prej srečal s tamkajšnjimi rojaki, zadržalo zelo slabo vreme, je prišel srečno v Sydney. Z veseljem si je ogledal tudi prostore arhivske organizacije HASA NSW, kar nas je seveda zelo razveselilo. Predstavili smo mu naše arhivsko delo, naše želje in programe, pa tudi težave, s katerimi se srečujemo pri tem našem delu.

Obisk dr. Ota Lutharja

Prof. dr. Oto Luthar, direktor Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU), je po večkratnih željah in obljubah končno obiskal v Avstralijo in tudi HASA-NSW. ZRC SAZU je namreč soustanovitelj in tudi finačni podpornik HASA. Trenutno pri Hasi pripravljamo pilotski program digitalizacije arhivskega gradiva. Digitalizacija pomeni, da se arhivsko gradivo vnese v sodobno elektronsko (računalniško) obliko.

Dr. Luthar se je dvakrat sestal s sodelavci HASE, kjer smo se podrobneje pogovarjali o pilotskem programu digitalizacije. Glavni pobudnik tega projekta je g. Florjan Auser, direktor Slovenian Media House in član vladnega Sveta Republike Slovenije za Slovence po svetu. Glavna financerja programa sta ZRC SAZU in Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Dr. Oto Luthar s sodelavkami Hase (v sredini), od leve: Zora Jonhson, Mihelca Šušteršič, Marija Grosman, Perina Keen, Martha Magajna in Florjan Auser.

Veleposlanik dr. Milan Balažič na sestanku s predstavniki društev v Sydneyu: Od leve sedijo: M. Šušteršič, p V. Jenko OAM, p. D. Žnidaršič, O. Lah, F. Zafošnik. Stojijo: E. Grosman, P. Keen, častni generalni konzul Alfred Brežnik AM, N. Krajnik, veleposlanik dr. M. Balažič, Z. Johnson, g. Gržina, E. Žizek, P. Krobe, T. Smrdel in Martha Magajna.

Zaenkrat je to samo poskusni program. Če se bo obnesel, bi ga sčasoma uvedli tudi drugi slovenski arhivi po svetu. Za uspeh programa bo potrebno še zelo veliko truda in trdega dela.

Dež in poplave

Letos se ne moremo pritoževati, da nam primanjkuje vode, vsaj v Queenslandu, NSW in Viktoriji ne. Še pri Hasi v Merrylandsu smo je imeli preveč. V nedeljo, 12. februarja in ponoči med nedeljo in ponedeljkom, 12. in 13. februarja 2012, je bil zelo močan naliv in ker je bil zamašen odvodni jašek, je voda poplavela Hasa pisarno in sobo igralske skupine. Pritekla je po stopnicah pri zadnjih vratih in zmočila obe sobi. Ko smo prišli v Haso v torek, je kar žuborelo pod nogami. V igralski sobi je uničilo staro preprogo in nekatere stvari, ki so bile na tleh. V pisarni Hase smo izgubili papir za tiskanje, mape in nekaj drugih stvari, ko so bile shranjene pod mizo. V arhivsko sobo, kjer so shranjeni dokumenti in arhivsko gradivo, voda ni prišla, ker je soba za stopnico višja, poleg tega pa je vse gradivo shranjeno v železnih omarah (kompaktorjih). Najeli smo kontraktorja za sušenje preprog, ki je s sesalcem izčrpal kar 75 litrov vode, naslednje štiri dni pa so veliki ventilatorji sušili prostore. **Maria Grosman**

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

BALINARSKO TEKMOVANJE

V nedeljo, 29.01.2012, smo imeli skupno tekmovanje slovenskih klubov v balinanju za Prešernov pokal pri Slovenskem društvu. Sodelovali so člani SD Sydney, kluba Planica Wollongong, Kluba Triglav Panthers in SD Canberra. Tekmovanje smo začeli ob 8. uri zjutraj in je trajalo do 4. ure popoldne. Imeli smo prvi ples v letu 2012 in nas je bilo lepo število članov in prijateljev. Bil je živ žav vsepovsod.

Slovensko društvo je poskrbelo za vse trofeje, ki so bile razdeljene zmagovalcem. Prvo nagrado so osvojili Mira Smrdel, Toni Uršič in Slavko Prinčič; drugo nagrado: Rafael Zadel in Emil Hrvatini; tretjo nagrado: Bruno Kesmič, Franc Čulek in Jože Markočič; četrto nagrado: Dora Hrvatini, Lojze Magajna in Franc Vrtel.

KULTURNI PRAZNIK

Prešernovo proslavo smo priredili v nedeljo, 05.02.2012, ob 2. uri popoldne. Imeli smo kratek kulturni program in plesno zabavo ob zvokih ansambla Alpski odmevi. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje. Kar lepo število obiskovalcev je prišlo na kosilo. Pripravljena je bila okusna domača hrana. Zahvaljujem se našim nastopajočim na kulturnem programu: Danici Petrič, Milki Debevc in Zori Johnson. Venec na Prešernov kip so prinesle nastopajoče in naši najmlajši Karina in Rebeka.

Program sem povezoval Štefan Šernek. Nato smo veselo rajali do 6. ure popoldan.

JOŽEFOVANJE

V nedeljo, 11.03.2012 popoldne, smo imeli na društvu ples in zabavo. Igral je ansambel The Masters. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje. Bilo je dobro razpoloženje in nazdravili smo Jožetom in Jožicam.

55. LETNICA

SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Našo obletnico bomo praznovali v nedeljo, 22.04.2012. Začetek kulturnega programa bo ob 1.30 popoldne, nato bo ples ob zvokih najboljših slovenskih muzikantov, članov ansambla Alpski odmevi, ki se jim bo pridružil tudi Vlado Kunstelj s saksofonom, voditelj in glasbenik v ansablu The

Masters. Kuhinja bo odprta od 12. ure do 1.30 popoldne. Kulturni program bomo začeli s slovensko in avstralsko državno himno, ki ju bo zapela Rebecca Keen, nato bo pozdrav vseh častnih gostov in prejšnjih predsednikov. Slavnostni govornik bo predsednik društva Štefan Šernek. Veleposlanik Republike Slovenije v Canberri dr. Milan Balazič bo podelil priznanja in trofeje. Za vsakega člana našega društva, ki bo to popoldne prisoten, imamo pripravljeno steklenico belega ali rdečega vina. To je darilo društva zvestim članom, ki se nam pridružujete v praznovanju.

Dragi člani, članice, dragi Slovenci, pripravljamo se na veliko praznovanje. Minilo je 55 let, odkar so naši predniki ustanovili Slovensko društvo Sydney, takrat v Woolahri. To je bilo 11.04.1957. Takrat smo se začeli Slovenci združevati, prihajati na slovenske plesne in prireditve v Sydneyu in okolici. Ustanovili so (smo) barko - skupnost, ki naj bi Slovence združila in dala prihodnost vsem, ki so še imeli duha slovenske zavesti. Ta barka je prišla med velike viharje, grmenja in divjanja valov. Ampak vseeno je premagala vse

Pust in valentinovo smo praznovali v nedeljo, 19.2.2012 popoldne. Za ples in veselo razpoloženje so poskrbeli glasbeniki ansambla Thirolian Echoes. Tri najlepše maske so bile nagrajene z denarnimi nagradami, ki jih je darovalo Slovensko društvo Sydney. Ana Šernek je pripravila in prodajala spominčke za valentinovo. Imeli smo lepo in zabavno popoldne.

ovire in priplula na mirno morje, v mirno prihodnost Slovenskega društva v Wetherill Park, kjer stoji naš današnji dom, ki je edino čisto slovensko društvo v Sydneyu.

Moramo se zahvaliti Bogu, da nam daje moči, poguma, zdravja, da smo lahko pripluli s to barko do slavnega dneva Slovencev v Sydneyu. Mi je v čast in ponos, da sem že 13 let predsednik Slovenskega društva Sydney v Wetherill Parku.

Slovensko društvo Sydney želi vsem verskim centrom in slovenskim organizacijam po Avstraliji blagoslovljene velikonočne praznike, debelo šunko in koš pirhov.

Štefan Šernek, predsednik

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$500: Marko Pintar. **\$150:** Marta Samsa. **\$110:** John Ploy. **\$100:** Majda Devlin. **\$50:** Anton & Marija Brne, Felix Lužnik, Slava Franetič, Zorka Černjak, Anna Poklar, Jože Rede, Maria & Franc Uršič, Vinko Lunder, Maria Opellit-OPELLI, Karl Holvet, Štefan Plej, Marija Repp, Maria Grosman, John Cvetkovich, Ivanka Spevan, Sanda Potočnik. **\$30:** Slava Žele, Stojan Žele. **\$25:** Rafael Koren. **\$20:** Jože & Štefka Soba, Frank & Olga Žužek, Milan Kavič, J & M Albrecht, Bernarda Blažič, Vinko Erjavec, Ivan Smole, Roza Kavaš, Anton Cevec, Marjan Perič, Nada Slavec, Milka Medica, Anton Novak, Jože Plevnik, Maria Brgoč, Zora Franka, Louisa Jug, Milena Baetz, Pavel Tonkli, Franc Puc, Mario Maršič, S & J Prekodravac, Janez Kucler, Dragica Kalc, Maria Ferjančič, Traudi Šmuc, Jože Težak, Štefka Fretze, Anica Zupančič, Tone Jesenko, . **\$15:** Anton Kociper. **\$10:** Tone Tomšič, Matija Cimerman, Maria Kosi, Jože Brožič, Rožica & Jože Rozman, Rezika Simunkovič, Emma Kowalski, Frank & Maria Gril, Milena Čarli, Margaret Hatežič, Alojz Hrast, Kristina Car, Toni Šajn, Maria Umbrazunas, Danilo Kreševič, Jožefa Petkovec, Irma Želko, Viktor Matičič, Lado Sluga, Stanko Schafer, Maria Ozvatič, Martin Šuštarich, Silva Jenko, Anka & Lojze Brgoč, Helena Zver, Anna Pegan, Andraj Vučko, Štefan Vuk, Anton Markočič, Max & Veronika Krajnik, Roman Uršič, Anton Ferfila, Albina Kalc, Elsa Gomizel, Anna Zemljak, Alexander Bole, Dinko Zec, Slavka Podbevšek, Jožef Žužek, Štefka Tomšič, Jelka Hojak, Marija Krnel, HASA, Eva Wajon, Anica Pečar, Julijana Veber, Francka Wetzel, Ivan Legiša. **\$5:** Janez Jernejčič, Afra & Ivan Trebše, Mario Jenko, Marija Novak, Jože Klement. **ZA LAČNE: \$100:** Ivan Mervar. **\$30:** Frank & Olga Žužek. **ZA MISIJONE: \$50:** Marija Hribar. **ZA SALOMONOVE OTOKE (za šolanje bogoslovca) \$250:** Anica Župančič, Anica Rant, Angela Dodič, Ivanka Kreševič. **ZA p. STANKA ROZMANA (za botrstvo): \$400:** Mark & Kate Černe. **\$300:** Michael & Marija Černe. **\$100:** Janez Černe.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

BALINARJI TRIGLAVA

Prvo večje tekmovanje v letu 2012 v Klubu Triglav Panthers je bilo tekmovanje za pokal dneva Australije. Pokroviteljici tekmovanja sta bili Lidija Jeraj in Martha Magajna, ki sta v mesecu januarju praznovali rojstni dan.

Nekaj dni kasneje smo se udeležili medklubskega tekmovanja za Prešernov pokal v SD Sydney, ki so se ga udeležili balinarji vseh slovenskih organizacij v NSW in ACT. Prvo mesto si je priborila trojka Tone Uršič, Triglav, ter Mira Smrdel in Slavko Prinčič, oba SDS. Čestitamo!

Na začetku letošnjega leta smo spremenili balinarski program, tako, da smo sedaj tekmovali vsako sredo in vsako soboto. Ob sobotah smo po tekmovanju vedno imeli skupno večerjo, ko smo lahko še malo poklepetali, popili kozarček in se nato razšli za ta teden. Zanimivo je, da smo dobili precej pritožb prijateljev ali bivših balinarjev, ki so navadno prišli naokrog v nedeljo popoldne in se pridružili navijačem na baliniščih, mnogi so se nam tudi pridružili pri skupni večerji in družabnosti po končanem tekmovanju. Cena \$12.00 za tridelno večerjo je zmerna in vsi prijatelji so dobrodošli, če se pravočasno pripravijo, ko naši kuharji pripravljajo skupno večerjo. Tako smo se odločili, da se vrnemo na stari program tekmovanj ob nedeljah, saj je več ljudi navajenih, da obišče klub ob nedeljah popoldne. Včasih imamo pri večerji toliko prijateljev, ki ne balinajo več, saj nihče od nas ne postaja mlajši, še vedno pa se radi srečajo s starimi prijatelji, s katerimi so včasih preživeli marsikatero urico na baliniščih.

Ob sredah popoldne se zbirajo naši redni člani, po končnem tekmovanju pa naš trener Lojze Magajna posveti nekaj ur mladincem, ki so pokazali veselje do tega starodavnega športa.

Prvi teden v marcu letos sta se naša mlada balinarja Daniel Samsa in Tristan Giacometti udeležila avstralskega mladinskega prvenstva v balinanju v Katoliškem klubu Liverpool in tam dosegla: Daniel Samsa prvo mesto v hitrostnem zbijanju in prvo mesto v igri v krog, medtem ko je Tristan dosegel že drugo leto zaporedoma prvo mesto v posameznem balinanju in bil tudi proglašen za najboljšega tekmovalca («best and fairest»), oba skupaj pa sta dosegla drugo mesto v dvojkah. Daniel Samsa se je tako vključil v avstralsko mladinsko reprezentanco, ki se bo udeležila svetovnega mladinskega prvenstva v balinanju v Monacu in Lyonu v Franciji v naslednjih mesecih tega leta. Naše čestike mlademu moštvu Triglava!

Pokroviteljici tekmovanja za dan Avstralije, Lidija Jeraj in Martha Magajna.

Zmagovalna trojka: Toni Uršič, Triglav, Mira Smrdel SDS in Slavko Prinčič.

Trener Louis Magajna, Tristan Giacometti in Daniel Samsa.

PRAZNOVANJA V KLUBU

Prijazno družinsko vzdušje v Klubu Triglav Panthers je zelo primerno za manjša ali večja praznovanja. Na notranjem ograjenem dvorišču, kjer stoji na enem koncu spomenik Ivana Cankarja, na drugem koncu pa otroško igrišče, so nam že položili novo travo, saj je bila prejšnja od številnih otroških nog in igre z žogo že čisto zdrsana. Po več tednih dežja se je nova trava lepo razrasla.

Terasa ob vrtni zelenici in otroško igrišče v notranjem dvorišču sta posebno primerne za družine z otroki in vsak teden imamo po nekaj praznovanj rojstnih dni ali drugih družinskih svečanosti.

Znana klubska delavka, Martha Magajna, je praznovala svoj 73. rojstni dan. Zbralo se je večje število prijateljev in sodelavcev h kosilu v klubu, uprava kluba pa nas je presenetila s torto in cvetjem. Na fotografiji je Martha s šopkom cvetja.

Dr. Oto Luthar in predsednik kluba Triglav Panthers Peter Kroppe pred spomenikom Ivana Cankarja 19.02.2012.

OBISKI IZ SLOVENIJE Srečanje z direktorjem ZRC SAZU dr. Oto Lutharjem

Ob koncu februarja smo dobili še en pomemben obisk iz Slovenije. Obiskal nas je direktor Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU), dr. Oto Luthar. Njegov

obisk smo pričakovali že več let, saj je bil Znanstveno raziskovalni Center eden od prvih pobudnikov in pokroviteljev Slovenske arhivske organizacije HASA NSW v Sydneyu. Po skupnem kosilu in pogovoru s sodelavkami HASA NSW si je ogledal klub Triglav in se tudi fotografiral pred spomenikom slovenskemu pisatelju Ivanu Cankarju, kjer se je v letošnjem letu slikalo že več pomembnih obiskovalcev iz domovine.

V mesecu marcu pričakujemo tudi obisk in nastop slovenskega ansambla Vagabundi v nedeljo, 25. marca 2012. Naši člani in prijatelji jih bodo prav gotovo z veseljem sprejeli v našem klubu.

Po končanem koncertu pa se bomo resno začeli pripravljati na 40. obletnico Kluba Triglav Panthers, ki bo združena s proslavo dneva slovenske državnosti v juniju in z deseto obletnico, odkar smo začeli skupno podeljevati priznanja najzaslužnejšim Slovincem iz vseh različnih organizacij.

Dela za to posebno obletnico smo že začeli. Okolica spomenika Ivana Cankarja, ki so jo čas in vremenske razmere že zelo načele, bo dobila novo podobo. V klubu pa je ves čas živahno življenje,

balinarji se zbirajo na naših baliniščih dvakrat na teden, mladina pozno popoldne med tednom boisku je plesno šolo, starejša generacija dvakrat tedensko igra bingo in živahno loterijo ob petkih zvečer, medtem ko naši fantje v vogalni sobi enako živahno igrajo karte. Vsepovsod je polno otrok, med katerimi je včasih kar težko prepoznati našo tretjo slovensko generacijo med njihovimi vrstniki in prijatelji vseh narodov. Skupaj igrajo v nogometnih moštvih, ki jih naš klub finančno podpira in v katerih so trenerji njihovi očetje, predstavniki druge naše generacije.

Med tednom pogosto prihajajo v klub naši starejši člani, posebno taki, ki že težko vozijo in jih v klub pripeljejo njihovi otroci ali drugi sorodniki, saj tako lahko preživijo prijetno popoldne ob sveže pripravljene in poceni hrani v lepo ohlajenih prostorih in v prijetnem vzdušju. Člani, ki ne morejo več voziti in živijo v območju petih kilometrov od kluba Triglav Panthers, pa lahko tudi pokličejo recepcijo kluba na številko 9426 1000 in klubski avtobus jih pobere na domu, pripelje v klub in kasneje tudi domov.

TEČAJ IZ VINARSTVA

Preteklo soboto, 10. marca, je vinarski strokovnjak Colin Moss v prostorih kluba vodil tečaj iz vinarstva – pridelovanja in poznavanja domačih vin. Ta tema je zelo pri srcu neštetim Slovincem, ki so prinesli s seboj iz domovine znanje in tradicijo izdelovanja domačih vin. Mogoče so se tudi kaj novega naučili..

Martha Magajna

Udeleženci seminarja o vinarstvu v Klubu Triglav Panthers 10.3.2012.

13. slovenski festival v Melbournu

Letošnji, že 13. slovenski festival pod okriljem SSOV, smo priredili 17. in 18. marca na slovenskem društvu Planica, Springvale. Pododbor, ki ga vodi predsednik Peter Mandelj OAM, JP, in predstavniki štirih slovenskih društev v Viktoriji so pripravili lepo in bogato razstavo ročnih del in zgodovino društev. Veliko in bogato razstavo sta tokrat pripravili druga in tretja generacija Slovenskega društva Melbourne in Slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga. Kulturni program so začeli učenci slovenske šole Planica in Slomškove šole v Kew, ki so v slovenskem in angleškem jeziku pozdravili udeležence in jim zaželeli dobro počutje med nami. Pater Krizostom Komar je v nekaj besedah predstavil svoj obisk in vtise o Avstraliji, nam zaželel vse dobro in blagoslovil naše delo. Angleško in slovensko himno sta zapeli naši dve že dolgo znani mladi pevki Ana Tegelj in Helen Trinnick. Predsednik SD Planica in SSOV Fred Toplak je pozdravil vse navzoče in jim zaželel dobro počutje in veselo razpoloženje. Prav tako so povabljeni gostje, med njimi tudi veleposlanik RS v Canberri, dr. Milan Balažic, zaželeli lepe uspehe slovenski skupnosti ter obilo sreče danes in naprej. Program sta povezovala v slovenščini Frances Urbas Johnson in v angleščini Stan Penca. Veleposlanik dr. Milan Balažic je uradno odprl naš festival ter nam zaželel, da bi se vsi Slovenci še bolj povezovali danes in v prihodnje in da bi še naprej živelo slovensko bogastvo na peti celini, ki smo si ga ustvarili s prostovoljnimi delom. Čuvajmo ga

in bodimo ponosni na slovensko dediščino in slovenske korenine. Pristrčno in veselo so učenci slovenske šole Gelong zaplesali ob mlaju in zapeli. Deklamacijo *Želja* (spis Lucije Srnec, ki govori, da naj bi vsi Slovenci varovali dediščino, ki smo jo podedovali, da bi jo potomcem darovali), sta deklamirali Francis Urbas Johnson in Lucija Srnec. Pevski zbor Planika, ki ga vodi Roland Carmody, so zapeli tri slovenske pesmi; kvartet Samorastniki z društva Jadran je zapeli dve narodne pesmi; pesem Simona Gregorčiča *Nazaj v planinski raj* sta deklamirali Marija Iskra in Romana Žetko. Ukrajinski pevski zbor, ki ga vodi Roland Carmody, je zapel dve kozaški pesmi, na koncu pa sta Anna Tegelj in Helen Trinnick zapeli pesem *Rožmarin je že ovenel* ob spremljavi Lentija Lenka. Po programu je bila odlična večerja in nato smo se zabavali, ko je zadenela pesem in glasba mladih, prijaznih in veselih fantov ansambla Vagabundi. V nedeljo smo navijali za dobitnika prve nagrade v balinanju, ki je bil iz društva Jadran. Navzoči so si lahko izbirali različno hrano in najrazličnejša peciva s kavico ali čajem. Pregledovali so zbirko arhiva društev od vseh začetkov. Veleposlanik dr. Milan Balažič je presenečen pregledoval vse razstavljeno delo, kako slovenska skupnost ohranja dediščino za

bodoče rodove. V dvorani so se predstavili različni talenti ob točki *Pokaži, kaj znaš*. Tudi veseli Vagabundi so nas razveselili s svojimi dovtipi, ob katerih smo se nasmejali od srca. Posebno pecivo je bilo ocenjeno in tudi takoj razprodano. Dobitniki nagrad in loterije so bili veseli. Vsem iskreno čestitamo! Razrezali smo tudi torto. Na festivalu smo znova imeli priliko, da smo se srečali stari prijatelji. Lahko

rečemo, da je bilo zelo veselo in da je bil ta festival najuspešnejši na vseh področjih; v dveh dneh je prišlo zelo veliko obiskovalcev. Zelo zanimiva je bila zbirka znamk z vsega sveta, ki jo ima Rihtar. Poslovili smo se in razšli veseli, v upanju, da se bomo še kdaj skupaj veselili. Našim veselim muzikantom Vagabundom pa lepa hvala za prisrčno zabavo.

Lucija Srnc

SLOVENSKO DRUŠTVO IVAN CANKAR GEELONG

V Geelongu imamo vsako leto mednarodni festival, imenovan "Pako Festa".

Tukaj se predstavijo države z vsega sveta, s svojo kulturo in kuhinjo. Tega lepega dogodka se že dolga leta udeležujemo tudi mi, Slovenci iz Geelonga. Tako je naša kulturna predstavnik Melinda Mrak dala pobudo, da potrebujemo nove narodne nose za naše šolarje, ki obiskujejo Slovensko šolo v Geelongu. Predsednica Marta Mrhar je to z veseljem podprla.

Marta je poklicala svojo sestro Alenko in njenega moža. Prekinila sta svoje potovanje in z veseljem priskočila na pomoč. Alenka ima veliko znanja v šivanju, pridružile so se naše članice in s svojimi pridnimi rokami naredile lepe slovenske narodne noše. Sreča naša – naši mladi, to so 2. in 3. generacija, - so z veseljem sprejeli to res odgovorno pripravo. Tukaj moraš imeti voljo in znanje ter biti pripravljen za dolge ure dela.

Pred leti je Jože Ramuta dal idejo, da se svetu predstavimo z našimi starimi šegami. Tako je naredil lep kozolec in v tem kozolcu se dogajajo prav lepe stvari. Enkrat ga okrasimo v smislu pomladi, drugič pa v lepem jesenskem času, ko se pospravljajo pridelki. To je vinska trta ali trganje in ličkanje koruze in podobno. V vseh teh idejah nas predstavljata Melinda Mrak in njena mama Rezika Seljak. Rezika že veliko let z rožami in drugi-

mi okraski krasi našo dvorano in pa seveda pripravljaja "Pako Festa". Njeno delo je občudovanja vredno, saj so tarča je tujce in meka za slikarje. Kamere kar naprej bliskajo, naši muzikantje od veselja vriskajo. Naši fantje niso hoteli kar stati ob strani. Štirje fantje Daniel Furlan, Ronald Mrak, Frank Stanko in Jože Vrtačič so sklenili: "Dekleta, vi boste šivale in krasile kozolec, mi pa bomo kuhali!"

Vsi smo stopili skupaj, odvijalo se je vse lepo kot mlinsko kolo. Zelo lepo smo se predstavili svetu, saj smo bili navzoči iz kakih 70 držav, kljub veliki vročini, bilo je 42 stopinj Celzija. Ob lepih melodijah naših harmonikarjev Jožeta in Janeza, ki sta vlekla

meh, so oživeli tudi ljudje, ki Slovenije še nikdar niso videli.

Posebna zahvala vsem, še posebej tistim, ki ste v tej hudi vročini kuhali in pripravljali naše značilne jedi, kranjske klobase z zelo dobrim kislim zeljem. Seveda so bile tudi potice, pa še dober jabolčni zavitek.

Kaj ni lepo, da smo vsi za enega, eden za vse; saj smo sinovi in hčere slovenske matere. Bog živi ves slovenski svet, in vse prijatelje.

Matilda Martinčič

Slovenian Association Ivan Cankar, Geelong

SD MELBOURNE SLOVENIAN SUMMERDAYS

There has been much discussion recently around the future of Slovenian culture in Australia, particularly the uncertainty of the Slovenian clubs – how will they survive? I would like to share a story with you, which may give some hope.

On Saturday, 11th February 2012, Slovenian Association Melbourne (SAM - SDM - Slovensko društvo Melbourne) hosted its first Slovenian Summerdays event. The event was organised by the Sub-Committee for the younger generation, including Amanda Hervatin, Michelle and Stephen Van Beek and myself, Frances Johnson-Urban. With the guidance of club president, Stan Penca and Treasurer Julija Campelj, planning for the event started in November last year.

We wanted to create a day that all ages would enjoy: children, parents and grandparents. We wanted to give something back to all members, who loyally support the club.

Over 250 people attended throughout the day, enjoying the BBQ, bocce, animal farm, jumping castles and face painting activities. It was amazing to see so many new and old faces – and from the feedback received thus far, many truly enjoyed the event and were excited to see the club come alive with the positive energy that the event ignited. And Melbourne's changeable weather did not let us down either – it was sunshine all the way!

To showcase Slovenian culture, an exhibition was held in the main hall, giving guests a taste of the club's heritage: display of national costumes, France Prešeren slideshow honouring the Slovenian poet, many photos from the club's history, the amazing handicrafts of Anica Kodila and the display of Elizabeth Tomazic's beautiful cookbook, From hands and hearts. Of most interest was the cake competition – we had an array of beautiful cakes and sweets entered in the competition. All the

sweet delights were later auctioned to the highest bidder, helping to raise money for the club.

The place winners for the competition were:

Presentation category:

1. Susie Kollaris (pears, almond cake biscuits and bread basket)
2. Sam Pisotek (chocolate mud sandcastle cake)
3. Madeline Fistic (coffee cheesecake)

Cakes:

1. Andrea Gregoric (gluten free chocolate cake)
2. Mila Remšnik (traditional walnut cake)
3. Angelca Polh (home made Doughnuts)

Slices and biscuits:

1. Amanda Hervatin (Apple and sour cream slice)
2. Mila Remšnik (apple slices)
3. Danila Štolfa (baklava)

We live in a wonderful country; Australia is very proud of its multi-culturalism. Slovenian Summerdays made me proud to have both Slovenian and Australian heritage. Watching the crowd enjoying the music entertainment was a highlight. Thank you to the 'youngies' who happily listened to traditional Slovenian music; thank you to the 'oldies' who embraced the Australian music. I know we are all proud of our Slovenian heritage but I am also proud of how well our parents and grandparents assimilated to the Australian way of life.

Whilst planning Slovenian Summerdays we also conducted a membership drive, to recruit new members to the club. Prior to the event, we signed up over 40 new members, many of whom visited the club on Slovenian Summerdays. On the day, another 30 new members signed up, giving the club **over 70 new members**. I sincerely thank these

new members and our existing ones, for their commitment, enthusiasm and for having faith in the future of the club. Without our members, there is no club. Whilst on the subject of members, it was overwhelming that our small sub-committee was backed by one of the best support networks to ensure the event was a success. So many amazing people helped out at Summerdays and did it with a smile. It was one of the greatest team efforts I have had the pleasure of being involved with. Thank you to all of you who contributed to the event's success!

The membership drive and social events are a small step – the club – all Slovenian clubs - still need to develop further ways to attract the younger generation whilst keeping Slovenian heritage alive.

Please take a few moments to let us know what you thought of the event, by completing the enclosed feedback questionnaire.

Coming soon.... we are launching a website for the club in the coming weeks.

Personally, I am passionate about keeping Slovenian culture alive in Australia, whilst blending it with the Australian way of life - just as our parents and grandparents did. If you, or anyone you know is interested in becoming actively involved please contact Frances Johnson – Urbas on 9850 7929 or 0403 423 695.

Being involved is not just about working bees! Many of you are astute, intelligent people with extensive business experience and many skills to offer – it's time to think outside the square.

***Frances Johnson-Urbas, Amanda Hervatin,
Michelle in Stephen Van Beek***

**Sporočamo Vam, da je bilo 27. januarja 2012 imenovano novo vodstvo in članstvo
Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu.**

Predsednik Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu je tako g. FRANC PUKŠIČ (PS Slovenske ljudske stranke), podpredsednica pa ga. TINA KOMEL (PS Pozitivne Slovenije).

Komisijo sestavljajo še naslednje članice in člani: Jožef Kavtičnik (PS Pozitivne Slovenije), Mitja Meršol (PS Pozitivne Slovenije), Franc Breznik (PS Slovenske demokratske stranke), Janja Napast (PS Slovenske demokratske stranke), Mateja Pučnik (PS Slovenske demokratske stranke), Samo Bevk (PS Socialnih demokratov), Mirko Brulc (PS Socialnih demokratov), Polonca Komar (PS Državlanske liste Gregorja Viranta), Ivan Simčič (PS Demokratične stranke upokoјencev Slovenije), Jožef Horvat (PS Nove Slovenije) in dr. László Göncz, poslanec madžarske narodne skupnosti.

Veselimo se sodelovanja z Vami in Vas vljudno vabimo, da nas o Vaših aktivnostih in morebitnih problemih čim bolj sprotno obveščate na enega izmed naslednjih naslovov (referentka Nevenka Pirnat: nevenka.pirnat@dz-rs.si, telefon: 00386 1 478 9922, fax: 00386 478 9882, sekretarka dr. Katja Jerman, katja.jerman@dz-rs.si, telefon 00386 478 9938).

Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

p. Ciril A. Božič, OFM, OAM
Marija Anžič
Sts. CYRIL & METHIDIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
Mobile: 0412 555 840; 0499 772 202
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

V KEW je bilo še posebej praznično vzdušje, ko smo v nedeljo, 5. februarja 2012, začeli sveto mašo ob 10. uri dopoldne in je bila obarvana s slovenskim kulturnim praznikom. Pri maši smo se spomnili naše domovine Slovenije ob bližnjem Prešernovem dnevu, kulturnem prazniku, ki je bil v sredo, 8. februarja. V cerkvi smo imeli tudi lep **KULTURNI PROGRAM**, v katerem so sodelovali člani igralske skupine Kew, cerkveni pevski zbor, moški pevski zbor Planika in celotno občestvo - nad dvesto rojakov. Pristrčen in dovršen program. Hvala vsem sodelujočim.

Ta dan je bil vpis v SLOMŠKOVO ŠOLO in sestanek za starše učencev po maši v razredu Slomškove šole, začetek pouka pa tretjo nedeljo v februarju, 19. februarja, po deseti maši. **Pouk bo vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu in še po urniku po deseti sveti maši od 11.15 dopoldne do enih popoldne.** Tudi letos je, hvala Bogu, v šoli živahno. Vpisanih je 20 učencev in ravnateljica šole mag. Veronica Smrdel in učiteljica mag. Julie Kure Bogovič se skupaj s starši zelo trudita, da bo tudi letošnje leto še bolj rodilo sadove.

V soboto, 11.02.2012, je bil god LURŠKE MATERE BOŽJE – svetovni dan bolnikov, ki nas vse spominja na našo skrb za ostarele in bolne, pa tudi na skrb za svoje telesno in duhovno zdravje.

SEJA PASTORALNEGA SVETA je bila v ponedeljek, 13. februarja, ob 7.30 zvečer v razredu

Slomškove šole, kjer smo naredili okvirni pastoralni načrt za celotno leto, podrobneje pa do konca junija. Sedaj sta pred nami postni in velikonočni čas, več o drugih dogodkih in praznovanjih pa v prihodnjih Mislih.

TRETJO nedeljo v februarju je bilo po maši DRUŽINSKO KOSILO, ki so ga pripravile članice Društva sv. Eme pod vodstvom Olge Bogovič (prav tako tudi v mesecu marcu). **V razredu je bil prvi dan pouka SLOMŠKOVE ŠOLE. Na obisku smo imeli tri duhovnike iz Slovenije:** g. Kancijana Čižmana – župnika v Moravčah, g. Andreja Pažurja – župnika v Fari pri Kočevju in v Osilnici ter g. Jožefa Pojeta – župnika v Novi in Stari Oselci.

ČETRTO NEDELJO v februarju, 26. februarja, na PRVO POSTNO NEDELJO, je bila posebej oblikovana sv. maša za mlade ob začetku novega šolskega leta, blagoslov njih in njihovih šolskih torb pa tudi krst NATHANA PETRA THOMSONA (mama Anne Maree roj. Bole). Zares prav mladostno slavlje, ko smo šli z učenci v šolskih uniformah v procesiji v cerkev in so potem med vso mašo zavzeto sodelovali.

Ponovno bodo spet še bolj povabljeni k sodelovanju v soboto pred cvetno nedeljo, 31. marca, k pletenju butaric in nato na CVETNO NEDELJO, 1. aprila, k blagoslovu butaric in zelenja

ter k sveti maši, ki jo bomo imeli pred lurško votlino. **Prvo nedeljo v juniju, 3. junija 2012, ko bomo imeli TELOVSKO PROCESIJO**, pa bo zopet njihova večja prilika za sodelovanje. Sicer pa sodelujejo naši ministrantje (osem jih je) in drugi učenci Slomškove šole redno vsako nedeljo pri sveti maši.

HOBART – TASMANIJA: Sveta maša je bila v nedeljo, 4. marca, ob 6. uri zvečer za rojake v HOBARTU v hrvaški cerkvi pri g. Berislavu Hunschemu na naslovu 17 George Street, GRANTON TAS 7030. Vsaj enkrat na leto je dana možnost za slovensko mašo in srečanje tem našim oddaljenim rojakom, ki jih tam sicer ni veliko. Tisti pa, ki pridejo, pridejo z veliko dobre volje. Zahvala tudi za vse dobrote, ki jih prinesejo ter za vedno izredno gostoljubje g. Berislava Hunskega in njegovih rojakov.

PRISRČEN POZDRAV IN DOBRODOŠLICA PATRU KRIZOSTOMU KOMARJU, ki je v četrtek, 8. marca 2012, prispel v Melbourne z Brezij in bo med nami preživel dobra dva meseca svojega sobotnega leta (od 8. marca do 15. maja 2012). Že prvi dan je bil na pogrebu v Springvale; v petek maševal v Kew ter obhajal v Domu matere Romane; v soboto je vodil romanje v Ta Pinu in bil v nedeljo polno vprežen v Kew, v Geelongu, v Brunswicku in nato še v St. Albansu in takoj seznanjen s peštrim delom slovenskega izseljenskega duhovnika v Melbournu, še posebej sedaj, ko je pater Ciril v petek zvečer, 9. marca 2012, odpotoval domov na pogreb svojega očeta Alojzija Božiča, ki je umrl v četrtek, 8. marca 2012, v bolnišnici v Novem mestu. Pogreb je bil v nedeljo, 11. marca 2012, s pogrebno mašo v podružni cerkvi sv. Andreja na Malem Orehku, v župniji Stopiče pri Novem mestu. Pater Ciril se zahvaljuje patru Krizostomu, laiški misijonarki Mariji Anžič, sodelavcem, prostovoljcem, dobrotnikom, rojakom za vse delo, izraze sožalja in molitve. Bog povrni!

LETOŠNJE POSTNO ROMANJE

smo imeli na drugo soboto v marcu, 10. marca 2012. Avtobus je odpeljal iz Kew ob 8.30 zjutraj. Ob 9.30 smo imeli v Ta Pinu v Bacchus Marshu pobožnost križevega pota, ob 10.30 je bila sveta maša, nato smo se odpeljali v Daylesford, kjer smo imeli v parku termalne vode kosilo iz romarske torbe. Nato smo se zapeljali še do jezera, kjer smo v prijetnem, že kar jesenskem soncu posedeli v kavarni ob vodi.

Oblikovali so Prešernovo proslavo.

Sveta maša na klubu JADRAN je bila v nedeljo, 25. marca 2012, ob 12.30 popoldne, v Morwellu pa isto nedeljo ob 6. uri zvečer.

Letošnja postna akcija PROJECT COMPASSION ima za geslo besede papeža Pavla VI.: *If you want PEACE, work for JUSTICE – Če želiš MIR, delaj za PRAVIČNOST.* Šparovčki in kuvertice so na voljo pri izhodih iz cerkve do velikega ponedeljka.

SPOVEDOVANJE PRED VELIKO NOČJO: V KEW vsak petek, soboto in nedeljo pred mašo. **V ALTONI NORTH** v petek, 30. marca, od 4.30 popoldne do 6. ure zvečer. **V GEELONGU** na veliko noč od 10.30 do 11.20 dopoldne (pred sveto mašo!) in **v ST. ALBANSU** prav tako na veliko noč od 4. do 5. ure popoldne, nato bo tam praznična sveta maša. V Springvale ne bo spovedovanja.

Sveta maša v DOMU MATERE ROMANE bo v petek pred cvetno nedeljo, 30. marca 2012, ob 10.30 dopoldne.

CVETNA NEDELJA, 1. aprila 2012: Blagoslov zelenja, oljčnih in palmovih vejic ter butaric bo pred lurško votlino ob 10. uri dopoldne. Dan prej – v soboto, 31. marca, bo pletenje butaric od 9. ure dalje v razredu Slomškove šole. Se priporočamo za primerno zelenje za pletenje butaric. Ta dan bo tudi Slomškova šola.

OBREDI VELIKEGA TEDNA

TOREK VELIKEGA TEDNA, 3. aprila: Ob 11. uri dopoldne bo krizmena maša v stolnici sv. Patrika v Melbournu. Z g. nadškofom Denisom Hartom bomo somaševali duhovniki, ki delujemo v nadškofiji Melbourne. Obnovili bomo duhovniške zaobljube, g. nadškof bo blagoslovil krstno in bolniško olje ter posvetil sv. krizmo. Verniki ste vabljeni k tej lepi slovesnosti v našo stolnico.

VELIKI ČETRTEK, 5. aprila: Ob 7. uri zvečer bo v Kew spomin Gospodove zadnje večerje. Molitvena ura pred Gospodovo 'ječo' bo za duhovnike in nove duhovne poklice.

VELIKI PETEK, 6. aprila: Ob 11. uri dopoldne bo v cerkvi sveti križev pot. Ob 3.00 popoldne Opravilo v čast Gospodovemu trpljenju. Sledi molitev pred Božjim grobom, ki bo v lurški votlini.

VELIKA SOBOTA, 7. aprila: Ob 6. uri zvečer začetek velikonočne vigilije, krstno bogoslužje, slovesna maša, vstajenjska procesija, blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA,

nedelja, 8. aprila:

KEW: Praznični sveti maši bosta v cerkvi ob 8. in 10. uri dopoldne.

GEELONG: ob 11.30 dopoldne; **ST. ALBANS:** ob 5. uri popoldne.

Pri vseh mašah bo na veliko noč **BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL.**

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 9. aprila bo sveta maša ob 10. uri dopoldne.

VELIKONOČNI PROGRAM NA RADIU 3ZZZ bo v sredo, 4. aprila, ob 7. uri zvečer.

BELA NEDELJA, praznik BOŽJEGA USMILJENJA, 15. aprila 2012: Ob 10. uri bo praznična sv. maša v Kew, v dvorani bo družinsko kosilo, ki ga bodo pripravile mame učencev Slomškove šole; v **WODONGI** bo ob 6. uri zvečer sveta maša v cerkvi **St. Augustine's**, vogal cest High Street in Osborn Street.

V nedeljo, 6. maja, bomo v Kew praznovali **MATERINSKI DAN**. Učenci Slomškove šole pripravljajo mamicam lep program.

ROMANJE V MARIAN VALLEY IN NA MLADINSKI KONCERT v Queensland bo od torka, 2. oktobra 2012, do nedelje, 7. oktobra 2012.

Predvideni program: 1. dan, torek, 2. oktobra 2012: polet z letališča Melbourne do Coolangatte – Gold Coast, nastanitev v hotelu v Surfers Paradise; 2. dan, sredo, 3. oktobra: ogled Australia Zoo na Sunshine Coast; četrtek, 4. oktobra: prosti dan za ogled po lastni presoji; petek, 5. oktobra: romanje v Marian Valley – uro vožnje z avtobusom v eno smer; sobota, 6. oktobra: 38. slovenski mladinski koncert; nedelja, 7. oktobra: sv. maša na klubu Lipa, kosilo. Zvečer ta dan polet v Melbourne. Prijave sprejema Marija Anžič osebno ali po telefonu 9853 7787. Prijavljenih je že 52 potnikov. V kolikor bi se še kdo želel pridružiti, imamo že čakalno listo in če bo dovolj prijav, bomo lahko v Surfers Paradise naročili še dodatni avtobus.

KRST

NATHAN PETER THOMSON, rojen 07.09.2011, Upper Ferntree Gully VIC. Mati Anne Maree Thomson roj. Bole, oče Grant Mathew Thomson. Botra sta Martin Bole in Anne Marson. Čestitamo staršem, botrom in starim staršem (**foto na strani 2 in 29**).

POROKE

KANDYS KATHLYN TOMAŽIN in **MARK NOTARO** sta se poročila 25. februarja 2012 v cerkvi St. Gerard's v Dandenong North.

MARIA MUSKOVIĆ in **CHRISTOPHER MICHAEL LONG** sta se poročila 11. marca 2012 med sveto mašo v cerkvi Our Lady Help of Christians v Brunswick East.

MARIO KORŽE in **SOFIA MAV** sta se poročila v naši cerkvi v Kew v soboto, 24. marca 2012. Čestitke novoporočencem.

ODŠLI SO

LUDVIK MARTIN iz Drouina je umrl zadet od srčne kapi v bolnišnici v Warrigalu v torek, 14.02.2012. Rojen je bil 26.04.1929 v Mariboru. Ludvik je redno prihajal k slovenskim svetim mašam v Morwell in nam pripovedoval, kako preko interneta prebira slovenske časopise in redno posluša radio Ognjišče. Rožni venec zanj je bil v cerkvi St. Ita's church, Victoria Street v Drouinu v ponedeljek, 20. februarja, ter nato pogrebna maša in pogreb. Pater Ciril je somaševal z domačim župnikom in pridigal. Sožalje ženi Mariji, hčerkam Elizabeth, Fioni in Erici ter njihovim družinam in ostalim sorodnikom.

METKA - MARGARETH MARY McKEAN roj. **ŠKOFIC**, pevovodinja cerkvenega pevskega

zbora v Kew, je v torek, 21. februarja 2012, po dolgi in težki bolezni dokončala svoje zemeljsko romanje, v bolnišnici Freemasons Hospital v Melbourne. Rojena je bila 22. septembra 1952 v Buenos Airesu v Argentini. V Avstralijo je prispela z ladjo, z očetom Radom, junija 1964. Nekaj mesecev pozneje se je pridružila še mama Angela s hčerko Janiko in sinom Karlijem. Po smrti njene mame Angele Škofic marca 1998 je Metka prevzela vodstvo cerkvenega pevskega zbora v naši cerkvi v Kew, kjer je prepevala že pred tem mnoga leta. Rožni venec za pokojno Metko smo molili v petek, 24. februarja, v naši cerkvi v Kew ter nato obhajali pogrebno mašo. Pokopana je na pokopališču Keilor.

S pesmijo smo olepšali naše slovo in našo hvaležnost Metki za vsa njena mnoga prizadevanja za lepoto bogoslužja v našem slovenskem občestvu v Mel-

bournu; za vse njeno požrtvovalno delo za družino in slovensko skupnost. Sožalje možu Chrisu, hčerki Ines z možem Stevenom in otrokoma Matthew-jem in Jade, hčerki Monici z Omom, sestri Elizabeth – Janiki Rutherford in njeni družini, bratu Karlu, sorodnikom, članom pevskega zbora in prijateljem. Naj se spočije v miru Božjem po vseh križih in trpljenju, ki jih je junaško nosila in premagovala več kot deset let zaradi krute bolezni.

Hvala Metki in dobri Bog naj ji nakloni veselje in srečo nebeške Aleluje, na katero se vsi pripravljamo – mi še tudi z letošnjim postnim in velikonočnim časom, ki sta nam dana.

Slovenian Church Choir tribute to Margareth McKean

Twenty years ago, almost to the day, the Slovenian nuns who were based at this church, returned to Slovenia. The Mother Superior, Sister Silvestra, was both the Choir Director and the Organist. Others needed to step in and Margaret's mother, Angela Skofic, took over the direction of the choir. I was asked if I could also help accompany them on the organ, along with Lenti Lenko, who was already playing for some of the masses. This is when I first met Margaret or Metka as she was known by all of the choir.

When her mother passed away, Margaret gallantly took over the choir. Quiet and unassuming, yet with a steely determination, not to mention the military precision, she organised the music for each service, Sundays and sometimes Wednesdays, but it annoyed her that the sheets of music were so disorganised, so about 12 years ago, 4 of us spent a whole day sorting through everything that was there, categorising the songs for the particular time of year, sorting these into folders which were colour-coded: purple for Lent, green for Christmas and so on. Each folder had the songs listed on it. We didn't finish the whole job on that one day but Margaret offered to take all that was left to be sorted and finish it at home. There are easily 250 folders, which now are neatly organised into shelving in a cabinet. There is an index too, all songs in alphabetical order and the number of the folder next to it with what time in the Mass or what time in the church year also listed. Each of the programs, whether it be a Mass or stage performance, were diligently written into a small book, along with the folder number.

That was Margaret. Always wanting to be organ-

ised and have things in order. She also brought that sense of order to the singers in the choir. They lifted because of this and new standards of singing were expected and achieved because of it. In recent years, her sister Elizabeth or Janika, rejoined the choir after a long break and Katarina Persic joined as an extra accompanist. Lidia Lapuh and Chrissie Mesarich also were accompanists during Margaret's time.

Margaret was here for rehearsals on Wednesdays and for the Mass on Sundays, almost all the year around. She was reliable and a woman of integrity. When she first fell sick 10 years ago, Margaret was absent for 3 months. It was a huge shock to everyone. But she bounced back and carried on her work here. She loved music and, in particular, choral music. She even trained the choir to sing such difficult songs as Gounod's Ave Maria and Cesar Franck's Panis Angelicus, which you heard as an instrumental version today. In the last month, she struggled to get here but was so determined to do so. Once she made it for half an hour and once she couldn't get out of the car, but she was there. It was with respect that she held the title of Choir Director, right to the end, along with her love of music.

The choir has many wonderful memories of our trips to Bendigo to sing in the cathedral and "big adventures" to Adelaide and to the Gold Coast; all the Mothers and Fathers day programs, singing folk music. Everyone has the utmost respect for her and what she achieved, especially too as she had no formal training. It was wonderful that she was given recognition for her contribution to this Slovenian community by the Victorian Government a few years ago. She well deserved it.

I hope she liked the music we chose and performed for her today and I'm sure she's soon going to gather a choir up there in heaven.

Katarina Vrisk

*On behalf of the Slovenian Church Choir,
Sts Cyril and Methodius, Kew, Melbourne 24.2.2012*

ROZA KOVAČIČ roj. ILIJAŠ je umrla 23.02.2012 v bolnišnici v Broadmeadows. Rojena je bila 27.04.1933 v Račicah. Bila je najmlajša od petih otrok. Ko je bila stara 16 let je začela delati v ženski bolnišnici v Rijeki. Spoznala je moža Duška in ko je bila stara 19 let sta se poročila. Imela sta sina Mariota in hčerko Mirjano. Leta 1959 sta prišla v Avstralijo. V Avstraliji se jima je rodil še sin Frank. Zadnja leta sta z možem živela v St Leonards. Novembra

lansko leto je zbolela za levkemijo. Bolezen je hitro napredovala in odločila se je za zdravljenje. Po dveh mesecih je izgubila boj in je mirno zaključila zemeljsko življenje v krogu vseh svojih. Zapušča moža Duškota, sinova Mariota in Franka, hčerko Mirjano in 7 vnukov ter 3 pravnuke.

PETER KRNEL je umrl 27.02.2012 v Austin Hospital v Melbournu. Rojen je bil 31.10.1945 v Radohovi vasi. V Avstralijo je prišel s starši z ladjo leta 1962. Z očetom sta začela delati za Kinnear Ropes v Footscrayu, nato si je našel delo v Snowy Mountains ter v Dunedin - New Zeland. Ko se je vrnil iz Nove Zelandije v Avstralijo, je delal kot voznik tovornjaka. Bil je veseljak in je imel rad družbo. Udeleževal se je plesov in bil je eden redkih, ki je imel takrat že avto. Spoznal se je s Sandro roj. Hervatin. Odločil se je, da bo šel zopet v Novo Zelandijo in tako se je po enem letu vrnil nazaj v Melbourne. Leta 1969 sta se s Sandro poročila. Na začetku sta živela pri Sandrinih starših, kjer sta se rodila v letu 1970 sin David in leta 1972 hčerka Julie. Peter in Sandra sta kupila parcelo v Bulleenu in si tam zgradila prvi dom, kjer so živeli 6 let. Nato sta se preselila v Lower Templestowe. Peter je v tem času začel delati kot zidar. Leta 1980 so s Sandro in otrokoma obiskali Slovenijo. Bil je aktivni član v SD Melbourne, kjer je rad balinal in bil tudi lovec. Življenje se je za Petra in družino popolnoma spremenilo 9. aprila 1981, ko se je vračal z dela in je imel veliko prometno nesrečo. Imel je poškodbe glave in bil 3 mesece v komi. Po rehabilitaciji se je vrnil domov, kljub temu, da so zdravniki Sandri svetovali, da bi šel v dom za onemogle. Sandra je doma skrbela za njega 8 let. Nato je šel med tednom v dom, za vikende pa je prihajal domov. Zadnja leta je živel stalno v domu, bil pa je vedno vključen v vsa družinska praznovanja in dogodke. Rad je imel snaho Emily in veselil se je treh vnukov. Ko je bil z njimi, mu je obraz vedno zažarel. Pogrebno mašo smo obhajali v cerkvi St. Damian's Catholic Church v Bundoori v petek, 2. marca 2012. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje Sandri, hčerki Julie in sinu Davidu z ženo Emily in otroci: Oscar, Maggie in Henry; sestrama Mariji Česnik in Rozi Ogrizek z družinama v Melbournu ter ostalim sorodnikom.

ZAHVALA

Družina Petra Krnela se zahvaljuje za pozornost, ljubezen in pomoč v vseh letih do njegovega odhoda. Hvala, ker ste poskrbeli, da je bilo tudi slovo nepozabno. Hvaležni smo za telefonske klice, obiske, karte sožalja, e-maile, cvetje in darove za Cancer Council Victoria. Hvala p. Cirilu za opravljeno pogrebno mašo in obred ter pevskeму zboru Planika, ki so zapeli na pogrebu. Naj počiva v miru. Vedno bo ostal na posebnem mestu v naših srcih.

MARTIN JANC je umrl 28.02.2012 v Heidelberg Repatriation Hospital – Palliative Care Unit. Rojen je bil 14.10.1942 v vasi Velike Brusnice pri Novem mestu. V Avstralijo je prišel leta 1966. Leta 1972 se je v Kew poročil z Radomiro, doma iz Karlovca. Več let je delal v avtomobilski tovarni Ford. Zadnja štiri leta je bil bolan in je veliko trpel. Pogrebni obred je bil 5. marca 2012 v kapeli Cordell Chapel krematorija v Fawknerju. Sožalje ženi Radomiri, sinu Elvisu ter hčerkama Rosemary in Anni ter sorodnikom.

IVAN SMRDEL je umrl v sredo, 29. februarja 2012, na svojem domu v Essendonu, ko je popoldne kosil travo na vrtu svoje hiše. Rojen je bil 08.05.1928 v vasi Selce pri Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1959, najprej v Bonegillo in potem se je pridružil bratu Franku in družini v Melbournu. Težko je delal in varčeval, da se je lahko leta 1967 vrnil v Slovenijo in se tam srečal z Milko. Vrnil se je nazaj v Avstralijo aprila 1968. Kupil je hišo in leta 1970 se mu je pridružila še Milka. Leto kasneje se jima je rodila hčerka Tania. Celo življenje je težko delal in se leta 1999 upokojil. Imel je rad svojo družino, prijatelje, sosede in vsakomur je rad pomagal. Rožni venec in pogrebno sveto mašo smo obhajali v naši cerkvi v Kew 6. marca 2012. Sledila je kremacija v Fawknerju. Sožalje ženi Milki, hčerki Tanyi, bratu Milu v Sloveniji ter ostalim sorodnikom.

SREČKO NAMAR je umrl 03.03.2012 v Clayton Hospital. Rojen je bil 14.02.1933 v vasi Kambreško pri Kanalu. V Avstralijo je prišel leta 1957. Pogrebni obred je bil v kapeli Tobin Brothers v Noble Parku 08.03.2012, pokopan je na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Fanci (Frances), sinu Johnu z otrokoma Patrickom in Casendro ter sinu Tonyju z ženo Karlino in sinovoma Nicholasom in Alexandrom ter ostalim sorodnikom.

MARIA TOMMASINI, roj. 01.02.1917 v vasi Zverinac v Beneški Sloveniji, je umrla 09.03.2012 v Cranbournu, v Melbournu. Pogreb je bil 15.03.2012 v Cranbournu.

VINKO ROSTAN je umrl na svojem domu v MaCleodu 12.03.2012. Rojen je bil 18. 01.1944 v Praprotnici, Mirna na Dolenjskem. V Avstralijo je prišel 1968. Leta 1969 sta se poročila z Malči v slovenski cerkvi v Kew. Do upokojitve pred 11. leti je 25 let delal kot avtomehaničar. Rožni venec in pogrebna maša je bila v Kew, nato pogreb na Keilorju 16.03.2012. Zapušča ženo Malči, sina Roberta in hčerko Mary z družinama.

MIHAEL ŽILAVEC je umrl v nedeljo, 18.03.2012, v domu za onemogle Multicultural Centre v Geelongu. Rojen je bil 01.09.1932 v Odrancih. Poročil se je s Terezijo v Avstriji leta 1958. Naslednje leto, 12.01.1959, sta prišla v Avstralijo. Najprej sta bila v Bonegilli in nato na sezonskem delu v Milduri. Mihael je dobil delo v tovarni avtomobilov Ford, kjer je bil zaposlen pet let. Potem je imel svojo obrt. Izdeloval je lesene ograje in to je delal do upokojitve. Zadnjih sedem let je preživel v domu onemoglih. Rožni venec in pogrebno mašo sta imela hrvaški duhovnik, ki je tudi večkrat obiskal Mihaela, in p. Krizostom Komar, v sredo, 21.03.2012 v cerkvi Holy Family v Bell Parku, v Geelongu in nato pogreb na Western Cemetery v Geelongu. Zapušča ženo Terezijo, sinova Stevena in Joa z družinama, v Sloveniji pa še sestro Cilko.

DUŠAN NOVAK je umrl v ponedeljek, 19.03.2012, v bolnišnici v Box Hillu. Rojen je bil 01.04.1940 v Celju. Dušan se je izučil za tiskarja v Celju in nato je delal v časopisnem podjetju v Ljubljani. V Avstralijo, v Bonegillo je prišel leta 1959. Od tam je šel po treh mesecih v Melbourne, kjer se je zaposlil in 35 let delal v časopisni hiši The Age. Leta 1970 se je poročil s Katarino roj. Mihajlovič, doma iz Hrvaške. Imela sta sinova Andrewa in Brendana. Zadnja leta sta prijateljela s Kristino Sanko. Preživela sta skupaj lepo obdobje. Veliko lepih spominov se je nabralo, ker je bil Dušan družaben človek in po srcu zelo dober. V nedeljo so ga odpeljali z rešilnim avtom v bolnišnico v Box Hill in ponoči se mu je stanje tako poslabšalo, da je Kristina po sestri Palmi sporočila patru Krizostomu, da ga je v ponedeljek zgodaj zjutraj mazilil in pripravil na zadnjo uro. Mirno je zaspal še isti dan popoldne v prisotnosti Kristine, ki se je z njim še do zadnje minute pogovarjala. Dušan pa ji je še zadnjič rahlo stisnil roko v slovo. Tako je Kristina dobila potrditev, da je do konca slišal vse okoli sebe. Pogrebna maša je bila v torek, 27.3.2012, v Kew, pokopan je na pokopališču Springvale.

Sožalje v znamenju vere vsem sorodnikom, za pokojne pa naj bo naša molitev in daritev svete maše.
Marija Anžič

SPOMIN NA OČETA IN ZAHVALA
sina - p. Cirila Alojza Božiča - po pogrebni maši
v podružni cerkvi sv. Andreja na Malem Orehku,
župnija Stopiče pri Novem mestu
v nedeljo, 11. marca 2012

ALOJZ BOŽIČ roj. 10.11.1926 v Gabrju, umrl 08.03.2012 v bolnišnici v Novem mestu.

V imenu naše mame Marije, brata Jožeta, sestre Marije, brata Toneta in njihovih družin in v svojem imenu pa tudi v imenu atovih dveh sester Juste in Ivanke ter brata Jožeta in njihovih družin, iskrena zahvala vsem vam, ki ste s svojo prisotnostjo, z izrazi sožalja, molitvijo in daritvijo svete maše pospremili našega ata Alojza (Lojzeta) Božiča, Puncarjevega ata, prej pa Julcetovega Lojzeta, ki je zagledal luč sveta 10. novembra 1926 v Gabrju, naša sosednja župnija Velike Brusnice. Svoje zemeljsko romanje je sklenil v četrtek, 8. marca 2012, v bolnišnici v Novem mestu.

Tisti dan sem ob 3. uri zjutraj sprejel na letališču v Melbournu sobrata frančiškana patra Krizostoma, ki bo dva meseca in pol svojega sobotnega leta preživel v Avstraliji. Tako sem jaz lahko naslednji dan odpotoval v Slovenijo, hvala Bogu!

Dopoldne tistega dne sem imel pogreb na drugem koncu mesta in tako sva s patrom Krizostom šele zvečer ob 9. uri darovala sveto mašo v naši slovenski cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda. Med mašo je zazvonil telefon v zakristiji in namignil sem misijonarki Mariji Anžič, naj gre odgovorit. V cerkev se je vrnila prav v trenutku, ko sem v evharistični daritvi molil za pokojne in je Marija dodala, da naj se spomnimo še ata, ki je umrl pred kakšno uro, kot sta sporočila brata Jože in Tone. Tako sem takoj tisti trenutek namenil sveto mašo za pokojnega očeta in videl v tem še poseben Božji dar, da se je na drugem koncu sveta v večeru zadnjega dneva atovega življenja, ko je bil v Sloveniji še dopoldan, dvignila k nebeškemu Očetu molitev in daritev za pokojnega očeta.

V spominu sta mi oživela dva dogodka: Po končani osnovni šoli ata ni bil vesel, da sem šel k frančiškonom: »Veš, uniforma mi ni všeč«, mi je rekel. Na dan moje nove maše pa je z mamom ob meni stopal k oltarju moje prve daritve kot ponosen general! Pater Christian, ki je bil moj novomašni ceremonier, se bo tega gotovo spomnil.

V torek, 11. avgusta 2009, sem na dvorišču domačije v Velikem Orehku 20, v pogovoru z atom in mamom napisal in ta nedokončan zapis vam posredujem:

ATA: ALOJZ BOŽIČ, rojen 10.11.1926 v Gabrju 77, pozneje številka 104 (Kandija). Oče Alojz, mama Ana roj. Krnc, doma iz Gabrja. Sestra Pepca Jožica Božič, rojena 06.10.1929 v Gabrju, umrla v Ljubljani 05.08.2007.

Mama Ana je umrla, oče se je drugič poročil z Marijo Ambrožič iz Gabrja. Otroci iz tega zakona so: Justa, Ivanka, Jože. V osnovno šolo je hodil v Gabrju. V partizane odšel 04. 08. 1942. Največ bil na Primorskem. Prijatelji z Angleži in Amerikanci. Bil kurir in bil bolj prost kot navaden kurir. Dal Američanu kruh, on pa njemu piškote. Že prej bil v SKOJ-u, nato se včlanil v KPJ leta 1943. Bil v oficirski šoli blizu Sarajeva, ki jo je končal s činom poročnika. »Ali nisem hitro napredoval od sabenjskega pastirčka do poručnika JLA?« mi je dejal v torek, 11. avgusta 2009.

»Po vojni sem bil komandir bloka Sežana in Fernetiči, kjer so nas pogosto menjavali. Bil tam do 50-tih. Bil sem preveč pošten. Lahko bi prešvercal avtomobile in veliko stvari, pa nisem. Vsak teden sem se vozil enkrat v Ljubljano na predavanja.« Vrnil se domov v Gabrje. Delal v mlekarni v Žabji vasi. Prinesel domov večkrat sir, kokto. Nato bil skladiščnik v Steklarni v Bršljinu, nato v IMV, pri Varnosti kot varnostnik ter v Novolesu v Gotni vasi. Dolga leta je vodil predvojaško vzgojo za vojaški odsek uprave v Novem mestu.

Poročil se z Marijo Murn iz Velikega Orehka na valentinovo, 14. februarja 1953. Otroci: Alojz (Slavko) rojen 05.12.1953 v bolnišnici v Novem mestu, Jože rojen 26.10.1954 doma v Velikem Orehku, dvojčka Marija in Anton (Tone), rojena 23.11.1958 v Novem mestu.

MAMA: MARIJA MURN, rojena 05. 02. 1923 v Velikem Orehku, številka 23 (danes številka 20).

Oče Anton Murn, mati Marija roj. Kozoglav, doma iz Šentjošta. Mama ji je umrla na porodu leta 1924. Oče Anton se je drugič poročil z Jožefo Judež (Mijacevo) iz Velikega Orehka. Ata umrl leta 1926. Potem se je mačeha Jožefa poročila z Antonom Bojancem z Malega Slatnika (iz mlina). Mama je bila takrat stara pet let. Njegov brat Jože Bojanc je bil poročen v Velikem Orehku (Jernejčev). Bala se je obeh. Pri hiši sta bili teti Ana Murn in Marija Murn ter stric Janez Murn; teta Nežka je umrla.

DO TUKAJ smo napisali v torek, 11. avgusta 2009, na dvorišču domačije v Velikem Orehku 20.

Zapis ni bil končan. Se pa danes za ata končuje zapis njegovega zemeljskega slovesa, a njegova zgodba bo še živela tudi v nas in z nami.

Hvala Tebi, dragi naš g. župnik Edi Eberl, za vse Tvoje redne obiske in prinašanje živega Boga zadnja leta atovega življenja njemu in drugim bolnim in ostarelim faranom. Ata je bil res star partizan in borec do konca, kot Tvoj oče, župnik Edi.

Kdo bi si mogel misliti, da bo ata kdaj najstarejši moški v naši vasi Veliki Orehek! Doživel je lepa leta – 85 let in skoraj do dneva še 4 mesece. Ob neki priložnosti sem ga slišal, ko je rekel mami: »Veš, Micka, rad bi umrl pred Teboj – vsaj pol ure prej!« Ko smo se pred meseci pogovarjali, da bi ata dali v dom, je mama rekla: »Saj ga pridejo rihlat dvakrat na dan iz doma v Šmihelu. Bom že gledala nanj. Imam vsaj družbo!«

Hvala vam, dragi sosedje in vaščani, ker ste in še tako lepo obiskujete našo hišo. Mama vas ne morejo prehvaliti. Bog lonaj!

Hvala tebi, dragi provincialni minister slovenskih frančiškanov, p. Stane Zore, dragi sobratje redovniki in duhovniki, sovaščani in farani. Hvala ministru za notranje zadeve RS dr. Vinku Gorenaku z ženo Ireno za njuno prisotnost danes tukaj ter vsem prijateljem in sodelavcem atove razširjene družine.

Hvala osebju doma starejših občanov iz Šmihela za strokovno oskrbo – še posebej g. Toniju Baniču, zdravstvenim delavcem v bolnišnici Novo mesto, reševalcem Zdravstvenega doma Novo mesto, mežnarju in vsem, ki ste okrasili cerkev; sovaščanu iz Gabrja - Martinu Luzarju, ki je atu spregovoril ob grobu; hvala pogrebni službi Novak – tudi za dar za sveto mašo.

Hvala vsem, ki so ata prišli pokropit in nam izraziti sožalje; za cvetje, sveče in darove za svete maše in

Zadnje srečanje p. Cirila z očetom leta 2011.

(Foto: Angelca Veedetz)

vam, ki ste sedaj z nami – hvala! Hvala tudi mojim rojakom v Avstraliji ter sobratom frančiškanom tukaj in v Avstraliji, tudi sobratom duhovnikom nadškofije Melbourne ter g. nadškofu dr. Denisu Hartu in škofu Parramatte dr. Anthonyju Fisherju OP za izraze sožalja in patru Marijanu Glamočaku iz sosednje Hrvaške, ki je prišel na pogreb. Pater Marijan je dolga leta deloval v Sydneyu in bil pred leti asistent našega generalnega vizitatorja.

In ob sklepu še dogodek: Pred tremi leti je ata po večerji rekel mami: »Rožnega venca še nisva danes zmolila!« Moral sem se nasmehniti in sem odkimal z glavo ter rekel: »Mama, mama, kam smo prišli: star partizan mora opominjati nekdanjo prednico Marijine družbe na molitev.« Pa je to lepo – mar ne!

V življenju moramo vsi zoreti za Božje kašče!

Postni čas gre v bližino polovice – danes je 3. postna nedelja. Ata je že deležen nebeške aleluje, mi pa se lahko še tudi v tem postnem času pripravljamo na svoj veliki petek in nato na velikonočno jutro, ko nas bo sprejel in pozdravil vstali Gospod: Mir s teboj! Vi, mama, pa se še dobro držite, da se bodo med prsti Vaših rok še premikale jagode rožnega venca, posebej za nas, Vajine otroke: Toneta, Marijo, Jožeta in njihove družine ter p. Cirila, ki je ob rojstvu kot prvorojenec dobil očetovo ime – Alojz.

Hvala še enkrat vsakemu izmed vas za vašo dobroto in bližino danes in vse dni.

Dragi ata, počivajte v Božjem miru! Amen!

p. Ciril

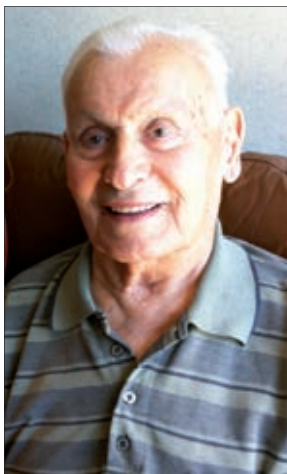
ROMAN URŠIČ - STOLETNIK rojen 24.2.1912

Pred nedavnim je praznoval stoletnico rojstva gospod ROMAN URŠIČ. Rodil se je v vasi Kozaršče pri Tolminu. V družini je bilo devet otrok: ena sestra in sedem bratov, Roman je bil četrti.

Življenje ni bilo lahko. Že kot tri letni otrok je gospod Uršič okusil grozote prve svetovne vojne, selitev v tujino, po končani vojni vrnitev na skoraj do tal porušeno domačijo, odsotnost očeta zaradi vojne, bolezen in smrt štirih bratov, sestre in matere - vsi so umrli zaradi tuberkuloze, hudo ekonomsko stanje med prvo in drugo svetovno vojno in še marsikaj v tistih pomanjkanja polnih in kritičnih časih. Doživel pa je tudi veliko življenjskih sprememb, posebno drveče hitrih tehničnih napredkov.

Roman je že v mladosti opravljal delo kot šofer. Delal je na gradbišču elektrarne Most na Soči, kjer je spoznal svojo bodočo ženo Frančiško in leta 1937 sta se poročila. Žena je sedaj že šest let pokojna. Sledila so dela v Ajbi, Anhovem in nato v Italiji. V zakonu so se rodili trije otroci, Ana Marija, Aleksandra in George, ki je umrl star komaj 34 let. Ima tudi 5 vnukov in 4 pravnuke.

Po končani drugi svetovni vojni se je družina znašla v taborišču blizu Neaplja in tam se je porodila želja po boljšem življenju. Prošnja za Ameriko je bila odbita, begunce sta sprejemali Nova Zelandija in Avstralija. Za to možnost mu je povedal dr. Milko Škofič, mož Gine Lollobrigide. Napisal je prošnjo

za preselitev v Avstralijo in jo izročil dr. Škofiču. Družina se je tako septembra 1951 podala v Nemčijo in od tam v Avstralijo. Najprej so živeli v Bonegilli, odkoder je Roman kar hitro odšel na delo v tovarno železa v Brooklyn, Melbourne. Čez dva meseca so se mu pridružili žena in otroci. Najprej so živeli v taborišču Maribyrmong. Frančiška se je zaposlila kot šivilja in so si čez leto dni že kupili lastni dom v Angliss Street, Yarraville. Po štirih letih tovarniškega dela si je Roman kupil prvi tovornjak in ostal samostojni prevoznik vse do upokojitve, ko je dopolnil 68 let. Tudi Slovenijo je večkrat

obiskal.

Ko so potovali v Avstralijo, je bila družina razdeljena na ladji. Žena in otroci so spali v kabini, Roman na slami v pritličju blizu motorjev. Uršičevi so imeli ta privilegij, da so si lahko s seboj pripeljali tudi nekaj osebnih, gospodinjskih predmetov in orodja. Še danes imajo ohranjene nekatere predmete, na primer nekateri kozarci in krožniki.

Lojze Markič se spominja Romana, ko so fantje iz Baragovega doma po terenu iskali in nabirali kamenje, ki ga je Roman pripeljal v Kew za gradnjo lurške votline in nato še gradbeni material za gradnjo cerkve. Roman je bil član prvega upravnega odbora, kot odbornik brez listine, pri SKM – sedaj SDM - Slovensko društvo Melbourne.

Roman je po razpadu Italije izgubil italijansko državljanstvo, jugoslovanskega nikoli ni imel, niti

ni dobil slovenskega. Je pa zelo ponosen, ker je med številnimi čestitkami dobil tudi čestitko kraljice Elizabete in lastnoročno napisano čestitko veleposlanika Republike Slovenije v Canberri, dr. Milana Balažica.

Štejem si v veliko čast, da mi je bila dana možnost, da sem se pogovarjala z našim rojakom v Melbourneu, ki je dočakal 100-letnico življenja. Sto let, v katerih je doživel veliko hudega, veliko razočaranj, še več pa uspehov, napredkov, veselja. Gospoda Uršiča poznam že veliko let, ko je z veseljem prihajal na srečanja upokojujencev v Eltham. Vedno

prijazen, nasmejan in vljuden do vsakogar. Takšen je še danes, ko sem se srečala z njim v njegovem prijetnem domu v Yarravilleu. Preseneča me njegova zbranost in njegov spomin. Ne, ne bi mu dala 100 let! **Gospod Roman Uršič, še na mnoga zdrava leta vam kličemo vsi pri SDM.**
Na zdravje! Anica Markič

Plemenitemu g. Romanu Uršiču, zvestemu naročniku, bralcu in dobrotniku Misli in slovenskega misijona v Kew, hvaležno stiskamo roko v pozdrav in čestitko: Bog živi! p. Ciril

KRIŽEV POT ZA POKOJNE

(napisal p. Krizostom Komar, novembra 1996)

Naši pokojni so že, kakor upamo, pri Tebi Jezus. Kateri pa še niso v polnosti združeni s Teboj in Tvojim Očetom, potrebujejo naše molitve in prošnje. Zanje Te bomo prosili in molili, naj čim prej dosežejo večno življenje. Nam pa pomagaj, Jezus, da se bomo znali vsak dan podati za teboj s svojimi križi življenja.

1. postaja: JEZUSA OBSODIJO NA SMRT.

Kruta je bila Tvoja obsodba. Po rokah krivičnikov si bil izdan. Laž in prevara sta omogočili takšno dejanje, kot je izdajstvo.

Tudi jaz se večkrat poslužim laži in prevare. OPROSTI MI, JEZUS! Vem, da takrat enako trpiš zame, kot si za svoje izdajalce. Pomagaj mi, da bom Tvoj zvest prijatelj.

2. postaja: JEZUSU NALOŽIJO TEŽAK KRIŽ.

Grehi vseh ljudi so bili težki. Prostovoljno jih vzameš na svoja ramena in odneseš na Kalvarijo, kjer si vsakega posebej odrešil. Odrešil si tudi mene in vse moje znanke in prijatelje, ki se jih spominjam na tem križevem potu. HVALA TI ZA TVOJE ODREŠENJE. Daj mi moči, Jezus, da bom tudi jaz znal in zmogel nositi križe in težave.

3. postaja: JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM.

Začetek je vedno težak. Tudi zate je bil, dragi Jezus. Težki grehi na tvojem hrbtu so te podrli na tla. Toda Tvoja želja je iti dalje, da me odrešiš. Kljub zlobnim vojakovim besedam, ki te zmerjajo, se dvigneš in nadaljuješ pot trpljenja. Naj mi Tvoje pogumno vstajanje da moči, da bom tudi jaz znal vstati ob padcu zaradi svojih grehov sovraštva in neprijaznosti.

4. postaja: JEZUS SREČA SVOJO MATER.

Srečati nekoga, ki nenehno misli nate, je zadovoljstvo. Še večja sreča pa me objame, ko srečam ljubo osebo v trenutkih trpljenja. To si doživel Ti, moj

Jezus. Srečal si svojo mater, ki te je pogledala s svojim sočutnim pogledom. Kakšna tolažba Te je navdala ob tem?

Želim si Jezus, da tudi meni pošlješ osebo, ki me bo potolažila, kadar bo meni hudo.

5. postaja: SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ.

Pot, ki jo moraš prehoditi, moj Gospod, je težka in vijugasta. Vsak kamen, ki ga zadeneš s težkim križem, občutiš po celem telesu. Vojaki najdejo moža, da Ti pomaga nositi težko breme. Mož se upira, a končno le sprejme.

Tudi jaz se večkrat upiram, ko želijo moji bližnji, da naredim kaj za njih. Nimam v srcu toliko moči in poguma, da bi z veseljem ubogal in spolnil Tvojo. Spomni me Jezus, kadar bom trmasto vztrajal pri svojem prav; daj mi moči in poguma za pomoč bližnjemu.

6. postaja:

VERONIKA OBRISJE JEZUSU POTNI OBRAZ.

Pogumna žena stopi iz množice, ker vidi Tvoj obraz ves oblit s krvjo. Ne ustraši se nobenega vojaka. Pomembno ji je, pomagati človeku. Za ta doberhoten korak jo Ti, Jezus, nagradiš s podobo svojega obraza, ki je ostal na prtju ljubezni.

Tudi jaz se večkrat znajdem v množici ljudi. Kar pozabim, da je marsikdo potreben moje pomoči. Odpri mi, Jezus, oči in srce, da bom znal videti ljudi okrog sebe in jim z veseljem v stiski pomagal.

7. postaja:

JEZUS DRUGIČ OBLEŽI POD TEŽO KRIŽA.

Znova padeš naš Odrešenik! Grehi te podrejo navkljub pomoči, ki si je bil deležen od Simona. Toda zmoreš se znova dvigniti. Greš naprej, ker veš, da boš s tem odrešil človeka.

HVALA TI, JEZUS, ZA TVOJ PONOVNI DVIG.

Mnogokrat obupujem, ko znova padem zaradi istega greha. Pomagaj mi takrat, moj Jezus. Vlij mi moči, da bom zmožel pogumno nadaljevati pot življenja, katerega si mi podaril in želiš, da iz njega naredim nekaj lepega.

8. postaja:

JEZUS POTOLAŽI JERUZALEMSKE ŽENE.

Skupina žena stoji ob cesti Tvojega trpljenja, naš Odrešenik. Jokajo zaradi Tebe. Ti pa jih posvariš in poučiš, da je bolje jokati nad svojimi grehi in grehi svojih otrok.

Največkrat jokamo, ko nam umre ljubljena oseba ali ko sočustvujemo s človekom. Pozabljamo pa na svoje grešno življenje. Naši pokojni bi bili zelo veseli, ko bi mi ob njihovih grobovih spremenili svoje življenje; ko bi mi odpustili bližnjemu in postali bolj krščanski ljudje.

Pomagaj mi, moj Tolažnik, ob trenutkih joka, pogledati vase in se zavesti svojih grehov.

9. postaja: TRETJIČ PADE IN TRETJIČ VSTANE

Tretji padec je bil najtežji, toda Tvoj ponovni začetek je bil najbolj odrešenjski. S tem novim začenjanjem si nam hotel povedati, da ni težave v življenju, ki bi bila za smrt, ampak, da moramo še tako veliko težavo premagati in iti naprej. Stoj nam ob strani in nas opogumljaj, da bomo zmogli vedno biti zmagovalci nad lastnimi grehi. HVALA TI, GOSPOD, ZA TVOJE VARSTVO V ŽIVLJENJU.

10. postaja: JEZUSU VZAMEJO OBLEKO IN MU DAJO PITI GRENKO PIJAČO.

Nesramnost se večja. Ko prideš Jezus na vrh hriba, ti vzamejo vse. Tudi nekaterim našim dragim pokojnim so vzeli vse. Še posebej se pri tej postaji spomnimo vseh, ki so umrli sramotne in nečloveške smrti v vojnah ali po njih; ki so bili obsojeni zaradi lastne pokončne vere. Bodi jim Jezus Ti tisti, ki jim daješ vse, saj si sam dejal, da kdor bo izgubil življenje zaradi tebe, ga bo prejel nazaj in bo zveličan. HVALA TI, JEZUS, ZA TO OBLJUBO. Daj nam pogum, da ne zavržemo Tebe, ko bomo morali odgovoriti drugim, kdo je naš smisel in cilj življenja.

11. postaja: JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ.

Ta ropot, ki se sliši, ko pribijajo telo našega Odrešenika na križ, je strahoten. Najraje bi se skrili. Toda, mar niso naši grehi prav tako strašni, da bi se včasih pred njimi najraje skrili. Ne! Tega Jezus noče. On želi, da ostanemo pod njegovim križem ter mu pomagamo odreševati svet in ljudi. To pa bomo zmogli šele z vsakodnevnim obžalovanjem lastnih grehov. Pomagaj nam, Jezus, da se ne bomo slepili pred lastno grešnostjo.

12. postaja: JEZUS UMRE NA KRIŽU.

Jezus umre. Pred tem pa stori še nekaj pomembnega. Izročil nam je svojo mater za našo mater - za mater vseh živih. Kako nekaj velikega? HVALA TI, JEZUS ZA TVOJO POZORNOST; NIKOLI TI NE BOMO DOVOLJ HVALEŽNI. Tudi naši pokojni so imeli zelo radi Marijo. Želimo jih posnemati, zato kličemo k njej: SPREMLJAJ NAS, MATI, NA ZEMELJSKI POTI!

13. postaja: JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA IN POLOŽE MARIJI V NAROČJE.

Mrtvega so te položili tvoji in naši materi v naročje. Kakšna žalost je morala objeti Marijo? Koliko mater in očetov je moralo držati svoje mrtve sinove in hčere v svojem naročju! Oni vedo za bolečino, ki prevzame človeka ob izgubi najdražjega. Utrdi nam vero v večno življenje, ko se bomo morali soočiti s smrtjo sorodnika ali celo najbližjega družinskega člana.

14. postaja: JEZUSA POLOŽIJO V GROB.

Izpolnil je Jezus Očetovo voljo. Zato želi, da jo izpolnimo tudi mi; kjerkoli smo, vsak v svojem poklicu. Jezus nam obljublja, da s smrtjo ni vsega konec, ampak, da se s smrtjo začene novo življenje. KDOR VERUJE V ME, BO ŽIVEL VEKOMAJ. Dragi Jezus, pomagaj nam, da bo naše življenje izražalo vero v tvojo odrešenjsko pot križevega pota.

Skupaj smo hodili po križevemu potu za Jezusom. Spominjali in molili smo za vse pokojne. Nakloni jim, Jezus, večno življenje, nam pa daj notranjih moči, da se bomo lahko nekoč večno veselili s teboj in prepevali z angeli nebeško slavo.

HVALA TI, GOSPOD, DA SEM SMEL BITI S TEBOJ IN TI TAKO POMAGAL ODREŠEVATI SVET.

p. Krizostom Komar OFM

DOGAJANJE PRI SLOVENSKEM KLUBU JADRAN

Zadnje čase imamo redne avtobusne izlete skoraj vsak mesec. V mesecu januarju smo se popeljali na podeželje. Obiskali smo jezero Appelock, blizu Bendiga. Izlet je bil dobro organiziran, ob dobri postrežbi dobrot iz popotne torbe in žara (BBQ). Preživeli smo še en prijeten dan. Ob osvežujoči sapici, ki je vela z jezera, smo se kar lepo odpočili (**fotografija skrajno spodaj**).

V mesecu februarju smo se preusmerili na drugo stran mesta. S klubskega zemljišča smo krenili ob 7. uri zjutraj. Obiskali smo znane peščene skulpture (sand sculptures) (**fotografija spodaj**) v melbournskem predmestju Frankston, se ustavili v bližini za kosilo in pot nadaljevali na sam rt polotoka Mornington, v kraj Portsea. Ogledali smo si znane bunkerje in vkope, ki so bili narejeni v času druge svetovne vojne, kakor tudi druge zanimivosti v okolici.

Vsak izlet posebej je enkratno doživetje. V družbi prijateljev in znancev ima še veliko večji pomen. Hvala Romani in Zlati za organizacijo.

V soboto, 18.02.2012, je bilo na slovenskem klubu 'Jadran' organizirano **'pustovanje'** s plesom. Pustne povorke, ki sta jo vodila harmonikarja Tone Poklar in D. Dougan, se je udeležila pisana družina pustnih šem vseh starosti, tudi otroci. Ocenjevalna komisija je imela težko delo. Končno je za tri najlepše in najbolj izvirne izbrala naslednje maske: prvo mesto: skupina 'razganjalci duhov'; drugo mesto: 'sončnice'; tretje mesto: 'škof in nune'. Nagrajene so bile vse šeme, otroci in tri najbolj izvirne maske s posebnim darilom.

Za razvedrilo je poskrbela glasbena skupina 'Rocking Harmonik'. Tudi pustni krofi in hrana so bili na razpolago. Drugi dan, v nedeljo 19.02.2012, smo

praznovanje nadaljevali s pokopom pusta ob velikem številu navzočih, pustu zaželeli dober počitek in nasvidenje drugo leto.

Prvo nedeljo v marcu je na našem "Jadranu" potekal **ČEBELARSKI FESTIVAL**. Ta festival organizira Čebelarska šola, ki je oddelek kluba Jadran. Ta oddelek je zelo dejaven in uspešen. Člani pa so različnih narodnosti in zato so na festival prišli tudi obiskovalci narodnosti. Prav gotovo je k temu pripomogla tudi dobra obveščenost o tem dogodku. Radio SBS je obveščal v nekaj različnih jezikih, na radiu 3ZZZ smo lahko poslušali pogovor s Stanetom Starcem, ki je eden od ustanovitelj te sekcije, reklamo so objavili krajevni časopisi in postavljene so bile tudi velike reklamne table ob cestah v predmestjih pred Diggers Restom.

Dogodki tega dne do bili: stojnice z medom in izdelki iz medu, pokušina, prikaz pridelovanja medu, čebelja brada, bogat srečolov, otroško igrišče, ples na

odprtem ob zvokih skupine 'Rocking Harmonik', BBQ kosilo, itd.

Za nas je bil to še en dan, da ob dobri hrani, pijači, glasbi in prijetnem vzdušju preživimo med prijatelji in znanci. Hvala!

Marija Iskra

Miha Koderman postal doktor geografskih znanosti

Miha Koderman je postal doktor geografskih znanosti. Naslov disertacije je *Turizem iskanja korenin: Slovenci v Avstraliji*.

Miha Koderman je gradivo za disertacijo zbiral med 5 mesečnim terenskim delom, med vsemi slovenskimi skupnostmi v Avstraliji v letu 2010 in da se vsem, ki so mu pri tem kakorkoli pomagali, najlepše zahvaljuje (nekaterim posameznikom tudi po imensko v Zahvali). Disertacijo je zagovarjal v petek, 16. marca 2012, na Univerzi na Primorskem, Fakulteti za humanistične študije. Sicer je tudi zaposlen na tej univerzi, oziroma na Znanstveno-raziskovalnem središču v Kopru, ki je del univerze, kot raziskovalec. Povezava na celotno disertacijo: <http://share.upr.si/fhs/PUBLIC/doktorske/Koderman-Miha.pdf>.

Miha se je v nalogi zahvalil tudi avstralskim Slovencem - izvleček iz naloge: avstralskim Slovencem, ki so mi velikodušno zaupali svoje izkušnje in odprli vrata domov: Mariji Anžič, Branku Aralici, Florjanu Auserju, Zoru Bajcu, Doroteji in Ivu Bavčar, Vlasti Borcul, p. mag. Cirilu A. Božiču OFM OAM, Alfredu Brežniku AM, Anici in Mirku Cuderman, Francu Čuleku, Jožetu Gjereku, Slavki Gorup, Mariji in Emilu Grosman, Natalie in Mihuhu Hace, Mariji Iskra, p. Valerijanu Jenku OFM OAM, Zori Johnson, Anici Kočar, Branku Kojcu, Ivanu Koroši, Faniki in Karlu Knap, Danilu Kreseviču JP, Petru Kroke, Vladimirju Langršku, Meti in Petru Lenarčič, Lentiju Lenku OAM, Mariju Logarju, Marthi in Lojzetu Magajna, Petru Mandelju OAM JP, Anici, Tanji in Lojzetu Markič, Heleni Menih, Franku Pavžinu, Ani Poklar, Stanu Pencu, Rosemary Poklar, Stanku Prosenaku, Jožetu Ramuti, Tonetu Resniku, Marinki in Ivanu Rudolf, Mariji, Duci in Štefanu Sečko, prof. dr. Zlatku Skrbišu, Tanji Smrdel, Ladki Strlc, Henryju Šajnu, Ermi, Janezu in Janiju Šega, Štefanu Šerneku, Mihelci Šušteršič, Adrianu Vatovcu, Angelci in Jožetu Vedetzu, dr. Zvonetu Žigonu in p. Darku Žnidaršiču OFM.

Na fotografiji so: dr. Igor Jurinčič, dr. Matjaž Klemenčič, dr. Miha Koderman, dr. Anton Gosar, dr. Filip Tunjič.

Čestitke mlademu doktorju Mihuhu Kodermanu tudi od njegovih avstralsko-slovenskih prijateljev!

IZ KRALJIČINE DEŽELE – Queensland

Letošnji obisk slovenskega duhovnika pri društvu Planinka je bil v nedeljo, 5. februarja.

Društveni odbor je izbral tudi ta dan, ko nas je največ skupaj, za letni občni zbor. Pater Darko je za našo skupnost v dvorani društva Planinka daroval sveto mašo. Takoj po kosilu sta dosedanji predsednik Vlado Langeršek in Zofija Durič začela sestanek in nam predstavila dosedanje delo in težave, ki jih imamo in jih moramo skupno rešiti. Kljub velikim izdatkom in računom, ki nam jih izdaja tukajšnja občina Logan Shire Council, je odbor uspel pokriti račune in ostalo je še nekaj denarja v banki. Vse pritožbe na občini nič ne zaležejo. Voda, kakor tudi ostale občinske usluge so veliko večje od drugih. Po prebranem poročilu smo stari odbor nagradili z velikim aplavzom. Potem, ko je bil dosedanji odbor razrešen, smo bili pred najtežjo točko – izbrati nov odbor. Pater Darko, ki je bil z nami na sestanku, je navduševal navzoče, naj vztrajamo pri delu, kar nam je mogoče, da se naše društvo ohrani. Sprva je izgledalo slabo, saj ni lahko nagovarjati starejše ljudi, da se priključijo novemu upravnemu odboru. Predlagali in sklenili smo, da naj si novi odbor sposodi na banki posojilo za kritje računov. Med nami vlada močna želja, da ohranimo društvo, dokler bo le mogoče, kljub temu, da nimamo naslednikov mlade generacije. Po daljšem času in razpravi smo vendar sestavili listo odbora in dobrovoljcev, ki vam jo z veseljem prilagam.

Predsednik je postal Anton Brožič, podpredsednica Albina Vah, blagajničarka Sofia Durič, pomočnik tajniku Mirko Cuderman in gospodar Ivan Filipič.

Novi predsednik Tone Brožič se je vsem zahvalil za zaupanje in obljubil, da se bo naprej pogajal z občino in naredil vse, da se društvo obdrži. Preučili bodo možnost nabave vodnega rezervoarja, da ne bomo toliko odvisni od občine pri oskrbi z vodo. Tone pričakuje vsestransko podporo rojakov. V nasprotnem primeru bo sklical v 6 mesecih nov sestanek. Vsi navzoči smo novemu odboru čestitali in obljubili, da jih bomo podpirali in tako obdržali naše društvo.

V soboto, 3. marca, smo praznovali na Mount Gravattu **90. rojstni dan MARIJE JURŠEVIČ**. Marija je bila vedno zvesta naši slovenski skupnosti od prve zabave leta 1954 v Brisbanu do danes. Na njihovem domu (mož Vinko je sedaj že pokojni) smo v letih 1977, ko smo kupili slovensko zemljo, imeli

društvene sestanke, kjer smo debatirali o bodočem gradbenem delu. Marija je doma iz iste vasi kot pokojni pater Odilo, iz Zibike na Štajerskem. V Gradcu se je Marija - rojena Strašek - leta 1948 poročila z Vinkom Jurševičem. Že leta 1950 sta prišla v Avstralijo. Imela sta štiri otroke: dva sinova Filipa in Tonyja in dve hčerki Danijelo in Suzy. Sin Filip se je komaj devetnajstleten smrtno ponesrečil 4. septembra 1970, drugi sin Tony pa je umrl 8. avgusta 1994, star komaj 33 let. Mož Vinko je umrl leta 1988. Sedaj skrbita za Marijo hčerki Danijela in Suzy s hčerko Vanesso (**fotografija zgoraj**).

Na tem veselem praznovanju devetdesetletnice se nas je zbralo veliko rojakov. Vsi smo ji z veseljem nazdravili v upanju, da se bomo, če Bog da, srečali zopet ob naslednjem jubileju – 100-letnici.

V soboto, 11. februarja 2012, nas je zapustila **NADA JOSIPOVIČ**.

V naši skupnosti je bila dobro poznana, saj sta se z možem Mihajlom rada udeleževala slovenskih prireditev in obiskov slovenskega duhovnika. Pokojna Nada je bila rojena 30. oktobra 1936 v kraju Ljubuški blizu

Medjugorja. Poročila se je 1956 in je dolga leta živela v Rogaški Slatini. Od tam je družina 29.

junija 1972 prišla v Avstralijo. Pokojna Nada je bila globoko verna, gostoljubna in dobrega srca. Veliko ljudi se je udeležilo njenega pogreba v Redcliffu, ki ga je vodil tamkajšnji župnik Michael McCarty. Leta 2007 je umrl njen 47 letni sin Željko. Pokojna zapušča moža Mihajla in hčerki Miro in Tino. Naj ji bo ljubi Bog dober plačnik.

Lani je bila v Mariboru v škofijski avli - slovestna predstava (TLIG) **Resnično življenje v Bogu**, kjer je Vassula Rayden predstavila slovenski prevod knjig Božjih sporočil. Izredno zanimiva pričevanja in sporočila je posnela tudi Exodus TV in jo lahko dobite tudi na internetu <http://www.tlig.si/2011/04/vassula-ryden-resnicno-zivljenje-v-bogu-molitveni-prirocnik-2011/>. Za informacije lahko tudi kličete na telefon 07 5498 2147.

Tudi med nas je prišla žalostna vest, da je patru Cirilu umrl ata. Izrekamo mu iskreno sožalje.

Ob koncu bi rad čestital uredniku patru Cirilu in Mariji Anžič za lepo urejene MISLI. Zadnja barvna številka za 60 let res da reviji častno mesto v slovenskem tisku. Če bi vsi rojaki podpirali slovensko besedo in slovenski tisk v Avstraliji, bi verjetno lahko večkrat podvojili sedanjo naklado in bi bile lahko vse številke v barvah. Lep pozdrav,

Mirko Cuderman

ZAHVALA

Hvala vsem, ki tako pridno skrbite, da Misli, po tolikih letih izdaje, še vedno prihajajo v našo sredino. Misli so biser zapisov in živa zgodovina Slovencev v Avstraliji. Le kako neki bi danes našli toliko zgodovinskih podatkov, kot jih najdemo ravno v Mislih? Čestitamo in upajmo, da bodo še dolgo prihajala v naše domove.

Marija Grosman

OB PRAZNEM GROBU (Ps 117,16)

**S praznim grobom se vse spremenil
Z njim nas pridružuješ vstajenju –
po njem si srce vsakega izmed nas:**

tu se sušijo naše solze,
tu se kronajo naše kalvarije,
tu se prebujajo naše kali,
tu se bombniki spreminjajo v angele,
tu se izgnanstva rojevajo v domovino,
ti se premaguje samota smrti,
tu se duša dotika veselja,
tu se srečava midva kot znanca,
čeprav sva bila po poti še tujca;

tu se pogovarjamo brez besed,
tu se vidimo brez oči,
tu se slišimo brez ušes,
tu si zaupamo brez zavarovalnic,
tu verjamemo brez priseg,
tu začenjamo brez prevar;

tu pomeni konec začetek,
tu se korenine napajajo iz krošenj,
tu se sonce greje iz zemlje,
tu se upanje začenja iz smrti,
ko se smrt končuje z Življenjem.

p. Pavle Jakop OFM

60 let - Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - 60 let

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Zorka Černjak, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Danijela Hliš, Marija Iskra, Irena Jernej, Lenti Lenko OAM, Martha Magajna, Anica Markič, Ivan Rudolf, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2012 je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364****

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, KEW VIC 3101. Phone: 03 9077 9764; 03 9853 1054,
Fax: 03 9855 0811; E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova Slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. V Domu matere Romane nudimo strokovno oskrbo, prijazno krščansko okolje, toplo sobo, odlično domačo hrano, veselo družbo in popolno zdravniško nego. Življenje v domu matere Romane je prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega in zabavnega. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le 20 metrov.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu? Če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care' do 63 dni v letu. Pogoji za sprejem v Dom je tako imenovani "Aged Care Assessment

Document" - sprejemni dokument, katerega Vam pomaga preskrbeti Vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine. Vstopni znesek, imenovan 'Bond' ali 'Ingoing Contribution', ki ga nadzoruje Centrelink, je vezan na posameznikovo premoženje.

Bond je zavarovan po vseh predpisih zveznega ministrstva za zdravstvo in ostarele.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravo Doma, tel. (03) 9077 9764 ali 9853 1054. Dobili boste pravilne odgovore na vsa vprašanja.

PRAZNIK V DOMU - STO LET

HILDA JAGODNIK, stanovalka Doma matere Romane, je 15.02.2012 praznovala 100. rojstni dan. Čestitamo!

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burswood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

*Budget Slovenija in sodelavci,
vam želimo blagoslovljene
velikonočne praznike!*

S čimprejšnjo rezervacijo si zagotovite najboljšo ceno najema. Ko se bo sezona približevala, bo povpraševanje po avtomobilih večje, zlasti avtomatikih. Žal bo višja tudi cena, tudi preko interneta.

Omogočamo vam:

- najem manjših, srednjih družinskih, večjih in kombi vozil
- najemi tu – vrni tam / najem v Ljubljani vračilo na letališču ali obratno v vseh naših poslovalnicah po Sloveniji
- vračilo vozil v tujini
- možnost najema vozila s šoferjem
- možnost najema vozila z GPS-om
- transfer oziroma prevoz oseb z raznih lokacij ali letališč / do 8 oseb /

<p>INTERMEDIATE-IVAR GROUP M, F</p> <p>5x 4x 2x</p> <p>AUTOMATIC</p> <p>VW Touran, OPEL Zafira</p>	<p>SKODA Octavia STW</p> <p>FULL SIZE-PWAR GROUP J</p> <p>5x 3x 3x</p> <p>AUTOMATIC</p> <p>OPEL Insignia STW, VW Passat STW</p>
--	---

www.planinskiraj.com

Maja vas vabi na dopust v planinski raj:
telefon: +386 31 353 845

Maja Cesar s.p.,
Stara Fužina 117,
4265 Bohinjsko jezero
Mail: appcesar@gmail.com

V našem voznem parku si boste zagotovo lahko našli vozilo, s katerim se boste z veseljem in varno vozili po Sloveniji in ostalih državah Evrope.

Nudimo Vam večja in manjša osebna vozila z ročnim ali avtomatskim menjalnikom ter kombinirana vozila za prevoz največ 8 oseb.

Za najem vozila smo Vam na razpolago na spletni strani www.budget.si, ali pa v naših poslovalnicah, ki jih najdete v Ljubljani, Bledu, Kranjski gori, ter na Letališču Jožeta Pučnika - Ljubljana.

Lahko me pokličete na telefon: + 386 4164 4626, moje ime je Igor.

Lahko pokličete tudi Vasilija na +386 4 25 19 288 ali pa nama pišete po emilu na: info@budget.si

*/Ne pozabite pripisati, da ste iz Avstralije, da prejmete poseben popust!/
/*

Na Vaši poti do cilja Vam Budget Slovenija ponuja zelo ugodne cene, ob predložitvi kupona pa še dodaten popust.

Izkoristite priložnost tudi Vi....

Hvala in nasvidenje v Sloveniji!

Budget
Rent a car Slovenija

Misli - Avstralija

Ljubljana
Letališče Ljubljana
Bled
Kranjska Gora

KUPON

**dodatni popust
za rezervacije preko
www.budget.si**

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Konzularne zadeve: mag. Metka Čuk

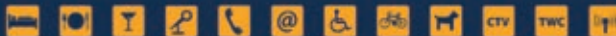
Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
CAMPERDOWN NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591
Fax: (+61) 02 9519 8889
e-mail: slovcon@emona.com.au

slovenia
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

RESTAURANT &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

**HOSPITALITY IN THE
♥ of the city**

Krajc Hotels Ltd
DALMATINOVA 15
SI - 1000 LJUBLJANA

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

TOBIN BROTHERS

FUNERALS

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our

Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

VSEBINA

Tvoj je - vstajenja dan!.....	3
Dragi rojaki - pozdravljeni!.....	4
Izpod Triglava.....	9
Veleposlanik dr. Milan Balažic predal poverilna pisma generalnemu guvernerju Nove Zelandije.....	12
Sv. Rafael Sydney.....	13
Sv. Družina Adelaide.....	16
Novice iz HASA - NSW.....	17
Vaši darovi.....	19
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	19
Iz Kluba Triglav Panthers.....	44
13. slovenski festival v Melbournu.....	23
Slovensko društvo Ivan Cankar Geelong.....	25
SD Melbourne	
Slovenian Summerdays.....	26
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	28
Roman Uršič - 100 letnik.....	36
Križev pot za pokojne.....	37
Dogajanje pri Slovenskem klubu Jadran.....	39
Miha Koderman postal doktor geografskih znanosti.....	40
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	41
Oglasi	43
Sporočila fotografij.....	46

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Prebujanje pomladi na Pokljuki.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Slovenske dobrote čakajo na velikonočni žegen.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Prvi dan pouka Slomškove šole v Kew, 19.02.2012.

Blagoslov učencev ob začetku šolskega leta, Kew 26.02.2012.

Učenci slovenske šole iz Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu na 13. slovenskem festivalu na Planici v Springvale, 17.03.2012.

NATHAN PETER THOMSON je prejel sveti krst v Kew, 26.02.2012.

KANDYS KATHLYN TOMAŽIN in **MARK NOTARO** sta se poročila 25. februarja 2012 v cerkvi St. Gerard's v Dandenong North.

KATI in **MARKO ZITTERSCHLAGER**. Čestitke Marku, dolgoletnemu, zvestemu računovodji slovenskega misijona v Kew in zaupniku Doma matere Romane ob praznovanju 80. rojstnega dne, ki ga bo praznoval 19. aprila 2012.

Patru JANEZU v Adelaidi krasijo slovenski misijon lepo cvetoče begonije.

Ena izmed hčerk na svetu najstarejše mariborske STARE TRTE, za katero očetovsko skrbi **TONE BOGOVIČ** v Melbournu, je zopet dala bogate sadove, ki smo jih lahko okusili ob sladici na družinskem kosilu v Kew, 18.03.2012. Drugo leto pa tudi v prešo! Hvala, Tone in Olga!

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 47:

Čestitke Rachael in Lentiju Lenku ob rojstvu sina **CHRISTIANA LUKA**.

Štiri generacije, zbrane okrog mame **ANITE PLEŠKO**, na praznovanju 30. rojstnega dne njene vnukinje **MARIE PIŠOTEK**. **FRANČIŠKA ŠAJN**, voditeljica molitvene skupine, je 9. marca 2012 praznovala svoj 85. rojstni dan in god. Nazdravili smo!

MARIA MUSKOVIČ in **CHRISTOPHER MICHAEL LONG** sta se poročila 11. marca 2012 med sveto mašo v cerkvi Our Lady Help of Christians v Brunswick East.

Čestitke in zahvala našemu akolitu **CHRISU McKEANU**, ki je v nedeljo, 4. marca 2012, dopolnil 60 let.

Učenci, študentje z učitelji in šolskim odborom na slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu v novem šolskem letu 2012.

ZARA JADE PFISTER, je prejela sveti krst v Kew, 27.11.2011.

Odbor, ki je pripravil
13. slovenski festival v
Melbournu, ki je bil letos
na slovenskem društvu
Planica v Springvale
v soboto in nedeljo,
17. in 18. marca 2012.

P. Valerijan Jenko OFM, OAM
60 LET DUHOVNIK
Biserna maša
20.5.2012, ob 9.30 dopoldne

1952 **60** 2012

Dragi rojaki in prijatelji!

Pri Sv. Rafaelu je vedno kaj novega in kaj lepega, najlepše pa je takrat, ko iz srca in pod varstvom naše mogočne priprošnjice Marije Pomagaj in našega velikega zavetnika sv. Rafaela prosimo Gospoda milosti in pomoči za nas in za vse, ki so potrebni pomoči in luči.

V mesecu majniku se bomo znova posvetili Gospodu, našemu Dobremu Pastirju, naši Materi majniški Kraljici in našim zavetnikom ter obhajali

SLOVESNO ZAHVALNO SV. MAŠO

v cerkvi sv. Rafaela na nedeljo Gospodovega vnebohoda, 20. maja 2012, ob 9.30.

Dobrodošle ste narodne noše!

Po sv. maši bo slavnostno kosilo v naši dvorani.

"Iz njegove polnosti smo vsi prejeli, milost za milostjo" (Jn 1,16).